

стор. 4

Олесь ДОВГИЙ:
“МИ ЗУСТРІНЕМО ГОСТЕЙ
ЧЕМПІОНАТУ В СУЧАСНОМУ
ЄВРОПЕЙСЬКОМУ МІСТІ”

стор. 6

КИЇВСЬКЕ ЛІГВИЦЕ ТИГРІВ

Хижі тварини жили у приватного підприємця на території військової частини

Перевізникам вказали на тариф

Блок Віталія Кличка вимагає підняти ціни у громадському транспорті

Постійне оновлення та вдосконалення муніципального транспорту створює реальну конкуренцію маршрутним таксі

Олександр КУТЕРЕЩИН,
Валерія ЯКОВЕНКО
“Хрещатик”

Учора приватні перевізники знову вимагали від міської влади підвищення цін на проїзд у столичних маршрутках. Майже півтисячі водіїв зібралися біля стін мерії, але, як удалось дізнатися “Хрещатику”, акція була заполітизована — заявку на її проведення подали представники Блоку Віталія Кличка, які безпосередньо в ній і взяли участь. Не дивлячись на це, позиція міської влади залишилася незмінною: ціни на проїзд у маршрутних таксі залишаться такими, як і сьогодні.

“Наразі маршрутні таксі є основним видом наземного транспорту. Але, перебуваючи в нерівних умовах, вони вже давно є збитковими”, — заявив учора під час акції представник Асоціації приватних перевізників Києва Валерій Ліпецький. За його словами, із 3 тисяч машин, які наразі обслуговують киян, через фінансові труднощі щодня майже 300 із них просто простояють та не виїжджають на маршрути. Виходом із ситуації, на його думку, могло б стати підвищення тарифів на кожному маршруті принаймні на 50 копійок, а також щоквартальне врахування інфляції. Це дало б змогу вивести перевізників на 7–10% прибутковості.

Не дивлячись на це, позиція Київської адміністрації досі залишається незмінною: керівництво міста й надалі наполягатиме на тому, щоб ціни на проїзд у маршрутних таксі залишалися у рамках діючих на сьогодні граничних меж: мінімальний — 0,75 грн (до 3-х км), максимальний — 1,75 грн (понад 15 км). На думку начальника Головного управління транспорту КМДА Івана Шпильового, міськкадміністрація не має повноважень затверджувати граничні тарифи. Перевізники, які вважають, що міська влада повинна компенсувати їм збитки, повинні звертатися з цим питанням до Київради. “При цьому ми наполягатимемо на тому, що тариф не повинен перевищувати 1 гривню 75 копійок”, — зазначив він.

На думку експертів, яких опитав “Хрещатик”, приватні перевізники повинні реально підходити до розв’язання проблем збільшення ціни на проїзд і взамін пропонувати хоча б покращення надання послуг пасажиром. До того ж постійне оновлення та покращення муніципального транспорту створює реальну конкуренцію маршрутним таксі.

Закінчення на 2-й стор.

ОФІЦІЙНО

Малу оперу
добудують

До 2009 року всі проектні та ремонтно-реставраційні роботи у приміщенні Київської малої опери планують завершити. Про це повідомила учора начальник Головного управління культури і мистецтва КМДА Світлана Зоріна. Відповідно до розпорядження КМДА, до 2009 року в приміщенні на вул. Дегтярівській, 5-а (колишній Клуб трамвайників) здійснять ремонтно-реставраційні роботи з пристосуванням під заклад культури з прибудовою сценічної частини будівлі. Наразі, за експертною оцінкою, будівля перебуває в аварійному стані, фізична зношеність основних конструкцій становить майже 85 %

Громадський
транспорт
отримає смуги

За ініціативи Київського міського голови Леоніда Черновецького, в рамках традиційних громадських слухань відбулося інтерактивне опитування киян на тему: "Що допоможе розв'язати проблему дорожньо-транспортного комплексу в місті Києві?". 28 % опитаних киян висловили переконання, що допоможе будівництво нових розв'язок та доріг; 22 % хочуть упровадження системи "розумних" світлофорів; і понад (50 %) підтримали ідею відведення окремих смуг для пасажирського транспорту. "За результатами громадських слухань Київський міський голова Леонід Черновецький підпише розпорядження про обов'язкове виділення окремих смуг для громадського транспорту. Для нас це залишається пріоритетним напрямком роботи", — підкреслив перший заступник голови КМДА Денис Басс

Театр на Подолі
осучаснять

Незабаром кияни матимуть змогу відвідати театр на Подолі, розташований на Андріївському узвозі. Його створення, як і роботи над низкою інших культурних пам'яток, включено до "Міської цільової програми підготовки та проведення в м. Києві фінальної частини чемпіонату Європи 2012 року з футболу". Зокрема, протягом 2008—2012 років передбачають будівництво прибудови до Театру драми і комедії на Броварському проспекті, 25, ремонтно-реставраційні роботи на території Миколаївського костюлу, Михайлівської церкви, Видубицького монастиря, Караїмської кенаци та у заповіднику "Софія Київська". Окрім того, передбачено реконструкцію парків "Володимирська гірка", "Нивки" та ім. М. Т. Рильського. Будівлі за адресою Андріївський узвіз, 20 (а, б) реконструюють під Київський драматичний театр на Подолі, який буде комплексом на 354 місця загальною площею понад 2,8 тис. кв. м з сучасним освітленням, звуковим оснащенням і кондиціонуванням повітря

Підприємства
оптимізували
надходження

Учора перший заступник голови КМДА Денис Басс повідомив, що комісія Київради з питань власності ухвалила рішення до розгляду деяких великих комунальних підприємств лише як потенційних об'єктів для акціонування. За дорученням Київського міського голови Леоніда Черновецького, на промислових підприємствах державної форми власності проведено 17 візних нарад із питань реструктуризації і оптимізації їхнього виробництва. Перевірки виявили, що частину будівель та земельні ділянки підприємства використовують неефективно. Тому ухвалили рішення про перепрофілювання незадіяних територій. Завдяки отриманим коштам низка підприємств ліквідувала податкову заборгованість, модернізувала енергоспоживання, а відтак з'явилася можливість закупівлі сучасного обладнання

Перевізникам
вказали
на тариф

Фото: Сергій СПАСОКУКЦЬКОГО

До вимог приватних перевізників більшість киян виявилася байдужою

КОМЕНТАР

Василь ГОРБАЛЬ,
депутат Верховної Ради України:

— Підвищення цін на проїзд — це типowo для всіх мегаполісів, але завжди є захисні методи для того, щоб цього уникнути. Неefективність транспорту свідчить про недоопрацювання держави, а люди і в столиці, і в усій Україні однакові.

Сергій ГМИРЯ,
депутат Верховної Ради від КПУ:

— Треба зробити все, щоб ціни не підняли. Переглянути позицію маршрутників, їхні умови, можливо, їм важко через те, що їхні керівники від них багато вимагають.

Лілія ГРИГОРОВИЧ,
депутат Верховної Ради України:

— Ціни піднімають скрізь і на все, і це виправдано. Але ціни мають компенсувати, і влада завжди мусить мати пояснення. Для громадян важливо, щоб міська влада втримала і не допустила підвищення цін.

Сергій МУШТА,
керівник служби перевезень КМДА:

— Питання має стояти не так, потрібно цікавитися тим, чи це обґрунтовано, чи ні. У ситуації із маршрутними таксі, значить, що їм фінансово тяжко і у держави немає можливості це компенсувати. У метро ж усе залежить від можливостей міської влади.

Іван САЛІЙ,
депутат Київради:

— Усе має бути адекватно, якщо скрізь підвищують ціни, то не можна зберігати оазис, тому що це закінчиться шоковою терапією.

Юрій ДМИТРУК,
депутат Київради:

— Коли мова йде про підвищення цін, я виходжу із позиції населення. Якщо людина має низьку зарплатню у 500 грн, то вона одразу відчуває таке підвищення, а ті, хто отримує 3500 і вище, не так це відчувають. Отже, треба шукати баланс між владою і соціальними групами населення.

Леонід Черновецький —
лідер народної довіри

Мера підтримує більшість киян

Сидір ПЕТРЕНКО
"Хрещатик"

Учора соціологи повідомили, що мер Києва Леонід Черновецький утримує найвищий рейтинг довіри киян серед усіх столичних політиків. Натомість його опонентів із сумнівною репутацією мешканці столиці підтримувати відмовляються.

Учора директор Науково-дослідницького інституту соціально-економічного розвитку міста Оксана Галенко повідомила, що за результатами соціологічного дослідження, проведеного 8—11 лютого, мер Києва Леонід Черновецький утримує найвищий рейтинг довіри киян. До того ж підтримка Леоніда Черновецького з боку жителів столиці продовжує зростати. Порівняно з результатами попереднього соціологічного опитування, він підвищив свій показник рейтингу довіри на 2,6%. Наразі рейтинг мера Києва Леоніда Черновецького становить 37,8%,

Віталія Кличка — 13,2%, Олександра Омельченка — 5,7%, Юрія Луценка — 2,7%, проти всіх проголосували б 5,2% виборців. За словами пані Галенко, значне падіння рейтингу Віталія Кличка і Юрія Луценка пов'язане з тим, що більшість респондентів упевнені в неминучій відставці пана Луценка з посади міністра МВС у зв'язку з його неадекватною поведінкою. Зниження рейтингу Віталія Кличка вона пояснює численними скандалами навколо кримінального минулого пана Кличка.

Зростання рівня довіри жителів столиці до чинного мера, на думку Оксани Галенко, пов'язане з тим, що Леонідові Черновецькому вдалося виправдати очікування киян. За наслідками дослідження з'ясувалося, що переважна кількість респондентів (84%) бояться кризи в країні, проте вірять, що в Києві буде забезпечено стабільність. Зростання рейтингу мера Києва підтверджують і експерти. Як заявив учора експерт Інституту Горшеніна Володимир Застава, дослідження, проведені їхнім аналітичним центром останніми місяцями, засвідчують зміцнення

електоральних позицій мера. "Нині, у межах запуску call-центру Інституту, ми проводимо тестові телефонні опитування киян, які, зокрема, свідчать про зміцнення електоральних позицій Черновецького", — сказав Володимир Застава.

Переважна кількість киян висловилися і проти виявів неправих дій з боку міліції. Як повідомила пані Галенко, "94,5% опитаних заявили, що вони рішуче проти будь-якого беззаконня з боку правоохоронних органів. При цьому 96% серйозно побоюються виявів неправих дій з боку міліції після випадку, коли міністр МВС Юрій Луценко вчинив похуліганські". Політолог Володимир Чемрис також вважає, що кар'єра Юрія Луценка після інциденту з бійкою в РНБОУ опинилася під загрозою. "Я думаю, що інцидент між Леонідом Черновецьким та Юрієм Луценком серйозно позначиться на кар'єрі пана Луценка. Цей інцидент стане для Юрія Луценка гирєю на ногах, яка не дасть йому просуватися далі, будувати політичну кар'єру та претендувати на високі посади", — зазначив політолог "Хрещатику"

Українці люблять президента Росії більше за свого прем'єра

Соціологи оприлюднили дані чергового опитування громадської думки

Лідія СТРЕЛЬЧЕНКО
"Хрещатик"

У понеділок соціологи визнали Юлію Тимошенко найрейтинговішим українським політиком. Водночас більшість громадян не задоволена тими результатами, які демонструє її уряд. Тож пані Тимошенко поки що не вдається конкурувати за популярність в Україні із російським президентом Володимиром Путіним.

У понеділок генеральний директор "ФОМ-Україна" Олександр Бухалов оприлюднив результати соціологічного дослідження, проведеного в Україні з 25 січня до 2 лютого 2008 року. Дані опитування засвідчують, що якби вибори до Верховної Ради в Україні відбулися найближчим часом, найбільше респондентів (30,7 %) віддали б свої голоси за БЮТ. При цьому з часу виборів значно знизився рейтинг у Партії регіонів (з 34,37 до

21,2 %) та НУ — НС (з 14,5 до 8,8 %). До парламенту вже міг би не потрапити Блок Литвина (2,8 %) і балансувала б на межі проходження КПУ (3,4 %). А "проти всіх" на сьогодні готові голосувати вже 7,7 %.

Як засвідчили дані соціологів, найпопулярніша серед політиків прем'єр-міністр України Юлія Тимошенко. Їй довіряють 36 % опитаних, лідеру Партії регіонів Вікторіві Януковичу — 22,4 %, Президентіві України Віктору Ющенку — 18 %. Натомість 22,9 % вже не довіряють нікому.

Такий успіх Юлії Тимошенко пан Бухалов пояснює тим, що громадяни побачили в її діях намагання виконати хоча б щось із обіцяного перед виборами. Але, попри популярність як самої Юлії Тимошенко, так і її політичної сили, більшість громадян доволі критично сприймають кроки її уряду. На думку 36,4 % респондентів, економічна ситуація в Україні останнім часом погіршилася, 50,2 % опитаних не вірять, що обіцяну урядом грошову компенсацію отримають всі вкладники "Ощадбанку" — принаймні у 2008 році. Крім того, 50 % грома-

Якою, на ваш погляд, є економічна ситуація в Україні?

Складно відповісти	15,3 %
Погіршується	36,4 %
Залишається без змін	28,4 %
Поліпшується	20 %

дян не згодні з перспективою вступу країни до НАТО.

Але найнесподіванішим стало те, що президенту Росії Володимирі Путіну довіряють 49,7 % українців — це більше, ніж прем'єр-міністр та Президенту України. Цю фантастичну довіру до Володимира Путіна соціальний психолог Олег Покальчук пояснює "типовою українською рисою". "Українці готові вітати будь-яку диктатуру, якщо вона не торкається їх особисто", — зауважив пан Покальчук "Хрещатику" ●

ВІД АВТОРА

Юлія Тимошенко не має права на поразку

Андрій ЄРМОЛАЄВ
керівник Центру соціальних досліджень "Софія", спеціально для "Хрещатика"

Причини зростання довіри до прем'єра на тлі незадоволення населення економічною ситуацією, як на мене, на поверхні. Соціально-економічний стан погіршується не лише в цифрах. Це пов'язано з чинниками, які з одного боку породжені в 2007-му році загальною кон'юктурою на продовольчих ринках, високим рівнем інфляції, який супроводжував виборчий процес, зростанням ціни на енергоносії. Але каталізатором стали нові сигнали від уряду. Насамперед це дуже динамічне нарощування обсягів соціальних виплат і початок виплат за боргами Ощадбанку, що створило додатковий монетарний тиск на споживчий ринок.

Причина ж зростання рейтингу довіри до Юлії Тимошенко, гадаю, поки що криється у післявиборчій інерції. Уряд працює лише два місяці, тому для багатьох співгромадян обіцянки і позиція Юлії Тимошенко стосовно майбутнього, нових стандартів залишаються привабливими, вони їй довіряють. Крім того, ми маємо враховувати, що Юлія Тимошенко — дуже яскравий і переконливий лідер. І її образ є за ознаками і за характером проявів дуже подібний до образів релігійних лідерів. Особливості стосунків людини і громадянина, коли йдеться про релігійних лідерів, полягають у тому, що у цьому випадку довіра формується на ірраціональних мотивах, оскільки релігійний лідер як правило уособлює мрії, бажання, відірвані від реальності. Саме цей специфічний взаємозв'язок підносить релігійного лідера над критикою.

Міф Тимошенко сьогодні не лише не зруйнований, а навіть зміцнений. Але я одразу мушу зауважити, що ставка на міфічний образ ще одного месії, тим паче щодо особи, яка пов'язана з певними утопіями про справедливе майбутнє, дуже ненадійна. Це дуже хитка опора, яку можуть зруйнувати серйозні і потужні катаклізми за часів правління цього політика. Я не виключаю, що вже протягом найближчих двох-трьох місяців оця післявиборча інерція зачарування її харизмою поступово змінюватиметься на протилежну тенденцію.

Щоб підтримувати свою харизму, Юлії Тимошенко потрібні постійні яскраві перемоги. Це перемоги у підвищенні стандартів і якості життя, перемоги над "ворогами" — корупціонерами, лжепатріотами, перемоги на зовнішньополітичній арені. Якщо ж замість перемог будуть поразки, поступово почне руйнуватися сакральне тіло образу. Герой повинен перемагати. Тимошенко не має права на поразку. Серйозний виклик для неї — найближчих два-три місяці. Коли доведеться пожинати плоди інфляційної хвилі. Коли будуть серйозні виклики, пов'язані з бюджетною політикою. І коли справді виявиться непрофесіоналізм дій уряду у фінансовій та енергетичній сферах водночас. Гадаю, що кульмінація припаде десь на травень. І до цього часу Юлії Тимошенко доведеться визначитися зі своєю політичною лінією: чи триматися на позиціях коаліційного уряду і готуватися до майбутніх виборчих кампаній, чи вибрати вдалий час для нової опозиційної лінії, в якій і зберігатиметься ця харизма довіри до вождя ●

Верховна Рада ненадовго розблокувалася

Депутати вирішили трохи попрацювати

Євгеній ДИКИЙ
"Хрещатик", з Верховної Ради України

Учора роботу українського парламенту вдалося ненадовго розблокувати. Депутати навіть затвердили календарний план роботи другої сесії. Проте вже сьогодні він може бути порушений через нове блокування трибуни.

Учора зранку у Верховній Раді ніщо не віщувало можливості розблокування трибуни. Адже черговим приводом для невдоволення опозиції стала

пропозиція Арсенія Яценюка відкласти розгляд питання про НАТО у Верховній Раді до проведення квітневого саміту Альянсу в Бухаресті. Ситуація

вкрай загострилася, коли спікер у супроводі двох охоронців таки пробився до свого крісла. Проте за браком мікрофона, який регіонали передбачливо зламали, Голова Верховної Ради на своєму робочому місці лише зміг випадково вкусити депутата-регіонала Нестора Шуфрича, який поряд із ним розмахував руками. Після цього спікер до вечора закрався з лідерами фракцій на погоджувальну раду. Врешті-решт Партія регіонів згоди-

лася тимчасово розблокувати трибуну "задля прийняття важливих соціальних законопроектів". Але відкриття вечірнього засідання довелося відстрочити ще на годину — тепер уже БЮТ не згоджувався на пропозицію Арсенія Яценюка разом із соціальними законопроектами проголосувати за президентський варіант закону про Кабмін. "Президент, від'їжджаючи до Росії, просив прийняти новий закон про Кабінет Міністрів. Проте БЮТ відмовляється, оскільки повноваження уряду з урахуванням прийняття цього закону зменшуються і підсилюються позиції Президента. Можливо, коли Президент приїде, він їх змусить", — наголосив "Хрещатику" депутат-регіонал Михайло Четчев. Зрештою депутати спромоглися ухвалити календарний план роботи до 18 липня і у першому читанні прийняти новий закон про державні закупівлі.

Однак уже сьогодні календарний план може бути порушений через чергове блокування. "Принципове питання — це питання по НАТО. І сесії не буде, доки ми не врегулюємо це питання", — заявив "Хрещатику" Михайло Четчев. Натомість БЮТівець Андрій Шкіль повідомив "Хрещатику", що сили опозиції вичерпуються. "Половина фракції Партії регіонів уже стоїть у черзі до міністрів, щоб вирішити свої питання. А як тільки продуктивно запрацює парламент — усе. Не буде об'єднаної опозиції", — вважає Андрій Шкіль ●

Арсенію Яценюку доводиться дослухатися до думки депутатів

Фото: Володимира СТУМКОВСЬКОГО

Олесь ДОВГИЙ: “Ми зустрінемо гостей чемпіонату в сучасному європейському місті”

Заступник Київського міського голови розкрив основні етапи підготовки до Євро-2012

Учора заступник Київського міського голови — секретар Київради Олесь Довгий поспілкувався в телефонному режимі з читачами “Комсомольской правды”. Кияни звертали-ся з різними запитаннями, хоча було заявлено тему підготовки столиці до Євро-2012.

— Читала, ніби Леонід Черновецький сказав, що Київ повністю готовий до чемпіонату, лишилося тільки побудувати стадіон, та й це можна зробити за рік. А як же готелі, дороги?

— Ну, по-перше, я такого не чув. Євро-2012 — шанс для нашого міста, якого ми просто не маємо права прогавити. Для цього ми ухвалили програму підготовки до Євро-2012. І ті темпи, з якими розпочато підготовку, той уже напрацьований потенціал дають підстави стверджувати: якщо збережемо таку динаміку, то зустрінемо гостей чемпіонату в сучасному європейському місті. Сьогодні, безперечно, рано ще говорити про готовність. Адаже, приміром, ті самі готелі — на сьогодні в Києві є лише один 5-зірковий та два 4-зіркових. До 2012 року, згідно з програмою, має працювати 7—10 5-зіркових та десятки 4- та 3-зіркових.

Бюджет цього року транспортно-зорієнтований. На транспорт заплановано близько 6 млрд грн, це стільки ж, як був бюджет усього міста два роки тому. Думаю, що з першого березня ми на 15 — 20% полегшимо навантаження та поліпшимо пропускну здатність за рахунок обмеженого

Фото Бориса КОРПУСЕНКА

в'їзду транзитного вантажного транспорту в Київ. Він рухатиметься лише вночі. Це дзеркальний указ, який ми підпишемо разом з керівництвом Київської області. Інший момент, якщо на сьогодні лише вулиці Горького та Сакаганського закіліцьовані з одностороннім рухом, то до кінця року таких буде 32. Це теж на 10% розвантажуватиме трафік. Якщо говорити про паркінги, то тільки в центральній частині міста найближчими роками планується побудувати кілька десятків тисяч машиномісць як у підземних, так і в багатопверхових паркінгах. На сьогодні є проблема з розв'яз-

ками, тому протягом минулого року спроектували 17 розв'язок, основних вузлів, кожен з яких коштує сотні мільйонів гривень, і цього року буде розпочато роботи. Триває спорудження Подільсько-Воскресенського мосту. Обговорюють будівництво ще одного. Буде оновлено київський трамвай. Лише нинішнього року плануємо відкрити чотири станції метро. Не варто забувати про автоматизовану систему управління транспортними потоками. В Києві вона буде найсучаснішою в Європі. Запустимо систему спостереження за всіма дорогами Києва.

— У програму підготовки до Євро-2012 включено будівництво нового моргу. Він потрібен, але чому в цій програмі його передбачили? Невже очікується, що туристи масово помиратимуть?

— Програма розрахована не для іноземців. Головна її мета — готуючись до Євро-2012, думати про киян, яким повинно бути не соромно прийняти гостей, а потім і самим користуватися зробленим. А питання нового моргу на сьогодні є доволі серйозною проблемою. Для європейської столиці норма — 10 моргів, а в нас він лише один. Бракує приміщень, холодильних

камер. Та й тарифи там високі. Сьогодні, коли помирає самотня старенька людина, нікого звичайно не цікавить, як гідно провести її в останню дорогу. А це коштує грошей. Торік ми виділили кошти окремим пунктом бюджету саме на такі потреби для самотніх літніх людей. Дай Боже, щоб послугами моргу ні нам з вами, ні гостям столиці не довелося скористатися, але він місту вкрай потрібен.

— Скільки грошей потрібно місту для підготовки до Євро-2012? Звідки їх братимуть? Що уже зроблено?

— Загалом на підготовку до чемпіонату місто витратить приблизно 60 млрд грн. Це, звичайно, резонансна цифра. Майже 20 млрд грн залучимо з міської скарбниці, близько 20 млрд грн — складовою загальнодержавного бюджету. І третя альтернатива — 18—25 млрд грн плануємо залучити з приватного сектору, головним чином для будівництва готелів, розважальних закладів, тобто об'єктів, що пов'язані з прийомом та дозвіллям гостей Києва. Що зроблено? Прийнято програму підготовки. Але якщо я вам сьогодні кажу, що заплановано звести певний готель, то це означає, що стосовно цього об'єкта півтора року вели розрахунки, розробляли проекти, отримували дозволи. Документація з усіх об'єктів програми займе, без перебільшення, кілька кімнат. Це колосальна робота сотень людей, і на цій базі тепер ми можемо розпочинати реалізацію програми ●

Ігор СВАЧІЙ,
“Хрещатик”

Австрія запропонувала Києву Євро-2012

Мерія Відня готова поділитися з Києвом досвідом підготовки до континентального чемпіонату

Віталій КУРІННИЙ
“Хрещатик”

Учора було досягнуто попередніх домовленостей з делегацією мерії Відня щодо співпраці в рамках підготовки Києва до Євро-2012. Конкретніші кроки передбачається обговорити під час запланованої у вересні зустрічі мерів двох міст. Окрім того, для обміну досвідом українська делегація вже найближчим часом вирушить до австрійської столиці.

Чемпіонат Європи з футболу 2008 року відбудеться у червні в Австрії та Швейцарії. Для української столиці, котра прийматиме наступну континентальну першість, важливо знати досвід цих країн, котрі наразі завершують

підготовку до відповідальних змагань. Учора під час зустрічі в Київській міській держадміністрації з делегацією віденської мерії було досягнуто попередніх домовленостей. Австрійська сторона пообіцяла надати практичну допо-

могу в реалізації програми з підготовки до Євро-2012.

Як розповів “Хрещатику” заступник начальника ГУ фізичної культури і спорту Володимир Садома, Київ насамперед цікавить, як австрійські колеги підготували до відповідальних змагань свої спортивні арени. “Важливо дізнатися і про впровадження найновіших правил безпеки для глядачів на стадіонах, — сказав він. — Тобто буде корисно ознайомитися з роботою тамтешньої поліції, медиків, пожежників, волонтерів під час проведення матчів”.

Спеціаліст відділу координації міжнародних зв'язків магістрату Відня Андре Ляйтнер перекона-

на, що австрійці мають чималий досвід у підготовці таких масштабних змагань, як чемпіонат Європи. “І ми готові поділитися інформацією з українською стороною, — зазначила пані Ляйтнер. — Уже під час візиту мера Відня до Києва, який триватиме з 15 до 21 вересня, українську столицю відвідають також представники економічної палати, фонду сприяння економіці, голова відділу культури і туризму. Саме тоді й можна буде говорити про конкретні домовленості. Окрім того, Андре Ляйтнер запросила київських фахівців найближчим часом відвідати Відень, щоб на місці ознайоми-

тися з тими напрямками, які цікавлять нас у рамках підготовки до Євро-2012.

Хоча ні про які залучення інвестицій учора поки що не йшлося, учасники зустрічі переконані: про це, скоріш за все, говоритимуть під час переговорів у Києві та Відні. За словами начальника управління з питань формування цільових фондів міського бюджету та інвестиційної роботи КМДА Юлії Петленко, для австрійських гостей підготовлено інвестиційний меморандум, у якому є відомості про розвиток економічної діяльності Києва та інвестиційні проекти з підготовки до Євро-2012 ●

Нове життя старих тролейбусів

За підтримки влади кияни готові реставрувати старовинні машини

Фото з архіву "Хрещатика"

Український занедбаний тролейбус МТБ-82 колись і після списання ще багато років курсував вулицями Києва як екскурсійний

Віталій КУРІННИЙ
"Хрещатик"

Покинуті напризволяще унікальні моделі вітчизняних і зарубіжних тролейбусів з вул. Червоноармійської, 139 можна реставрувати. Фахівці переконані, що ці машини ще зможуть "бігати" вулицями як екскурсійні або ж зайняти почесне місце серед експонатів музею. Відновити техніку згодні небадужі кияни, які вже поставили на ноги два ретро-трамваї. Для успішної реалізації задуманого ентузіастам потребують допомоги столичної влади.

Наприкінці минулого року тролейбусне депо № 1 з вул. Червоноармійської, 139 перебудувалося в нові приміщення на вул. Трутенка, 32. На спорозначній території залишилися рідкісні моделі тролейбусів. Щоправда, зовнішній і технічний стан машин потребує серйозного й негайного втручання. Більшість із них стоїть без моторів та коліс, у вікнах немає скла. Та, як з'ясувалося, чимало киян не байдужі до долі покинутих напризволяще техніки.

Кияни розповіли "Хрещатику", що один із раритетів — МТБ-82 — у 1980-ті роки курсував вулицями столиці як екскурсійний. Випускали такі тролейбуси в Києві ще в далекі повоєнні часи. Модель "Шкода 8Tr" Т-3 більше відома як "технічна допомога". Це один із перших імпортованих тролейбусів, що з'явилися в Києві в 1960 році. Фахівці переконані: кількість таких машин у світі можна перерахувати на пальцях. Серед "ветеранів" і "Шкода 9TP" ПС-1, який після виходу на "пенсію" ще довгий час слугував ідальною для водіїв. До слова, його "братів", яким уже далеко за 40, ще й сьогодні можна зустріти на маршрутах у Криму, Рівному, Тернополі, в Чернівцях.

Значно ліпша доля у стареньких київських трамваїв. Одна з унікальних моделей нині возить туристів. Ще одну машину учасники громадського комітету "Кияни — за громадський транспорт" також відреставрували й використовують як трамвай-кафе. Голова зазначеного комітету Михайло Барашков вважає, що раритетні тролейбуси також потрібно рятувати. "Це принципове питання мають вирішувати на рівні міста, — переконаний він. — Тобто за участі столичної влади. У багатьох державах світу вважали б за честь мати у себе такі рідкісні екземпляри. Ми ж і досі не можемо вирішити питання з приміщенням для музею електротранспорту, не те що з територією, на якій можна було б влаштувати виставку ретро-тролейбусів та трамваїв". Він додає, що небадужі кияни готові взятися за реставрацію техніки, розташованої в колишньому депо на Червоноармійській. Якщо ж фахівці з Київпастрасу допоможуть змонтувати технічну частину, учасники громадського комітету пообіцяли відновити салон. Таким чином раритети можна буде або запустити на маршрути, скажімо, як екскурсійні, або ж використати як музейні експонати.

Енергетичний герой

Головне для Василя Чумаченка — дати людям світло та тепло

Фото Андрія ЄПОВІКОВА

За професійні заслуги та відданість роботі Василь Чумаченко отримав чотири ордени

Ігор СВАЧІЙ
"Хрещатик"

ТЕЦ-6 виробляє майже половину електроенергії для Києва. Саме тут 46 років працює Василь Чумаченко. Він вважається чи не найвідповідальнішим працівником галузі, адже держава нагородила Василя Чумаченка чотирма орденами, прирівнявши до Героя України.

Прохід на ТЕЦ-6 "Київенерго" обмежений і має воєнізовану охорону. Важливість цього стратегічного об'єкта для Києва в тому, що саме тут виробляють майже 50 % електроенергії та 35 % тепла для киян. Василю Чумаченку виповнилося 68 років, з них 46 він працює на ТЕЦ-6. Колеги кажуть, що надійнішого, досвідченішого, уважнішого до кожної деталі, енергійнішого спеціаліста знайти важко. Тож попри умовляння дружини, мовляв, час уже відпочити, відпустити його ні-

хто не збирається. Протягом 12 годин під пильним наглядом Василя Чумаченка працюють щозміни 18—20 колег.

"Ви вмикаєте світло, натискаєте кнопку — і все працює, торкаєтесь батареї — вони гарячі. Щоб у людей завжди було світло і тепло, це наше головне завдання", — каже Василь Чумаченко.

Про небезпеку, на яку наражається під час роботи, він говорить неохоче. Проте, коли ти працюєш з температурою 500 градусів у котлі та тиском 300 атмосфер на виході з нього, за-

гроза очевидна. "Іноді бувають незначні збої. Тоді ми поступово запускаємо резервні системи, щоб не обмежити подання тепла на місто", — розповідає енергетик.

За професійні заслуги та відданість роботі Василю Чумаченко отримав чотири ордени. Останній за дорученням Президента України вручив йому тодішній міністр палива та енергетики Іван Плачков — колишній учень Василя Чумаченка. До слова, крім міністра, серед учнів був і нинішній керівник ТЕЦ-6 Микола Даниленко та інші провідні енергетики. За кількістю нагород Василь Чумаченко прирівнюється до Героя України. Проте героїзм для пана Чумаченка в іншому. "В бій ми не ходили, проте для людей робимо все. Героєм, на мою думку, є кожна людина, яка відповідально робить свою справу, розуміючи її важливість для інших", — сказав Василь Чумаченко.

"Київенерго" обігріє киян

За обсягами виробництва енергії компанія належить до першої трійки теплопостачальних компаній світу

Віталій ІГНАТУША
"Хрещатик"

У 2007 році теплоелектроцентралями та котельнями АК "Київенерго" вироблено більш як 14 млн Гкал, тобто за обсягами виробництва енергії компанія належить до першої трійки теплопостачальних компаній світу. Теплову енергію реалізують у столиці згідно із встановленими КМДА тарифами, середньовідпускна вартість становить для киян 111,54 грн за 1 Гкал. Цікаво, що її собівартість — 145,25 грн.

Протягом минулого року у столиці спожито енергії на 1600 млн грн. Водночас АК "Київенерго" має здійснити обов'язкові плате-

жі, пов'язані із забезпеченням життєдіяльності системи тепло-виробництва на загальну суму 2091 млн грн. З них 1510 млн грн — плата за використання природного газу. Таким чином, є дефіцит коштів між обсягом відпущеної теплової енергії та обов'язковими витратами, пов'язаними з її виробництвом.

Зазначений дефіцит коштів унеможливує виробничо-господарську діяльність компанії, здійснення повних розрахунків за спожитий природний газ та ста-

вить під загрозу стале функціонування енергокомплексу столиці.

Проте торік для 100 % розрахунків за спожитий природний газ компанія змушена була залучити кредитні ресурси на суму до 500 млн грн, за якими вже виплачено понад 42 млн грн — це відсотки по кредиту. У компанії є й проблеми: через несвоєчасні розрахунки "Київенерго" за спожитий природний газ компанії-постачальники робили обмеження для ТЕЦ та котельнь, внаслідок чого компанія втратила виробіток

товарної продукції на суму 117,9 млн грн. Але згідно з 20 статтею Закону України "Про теплоенергетику", орган, що затвердив тарифи нижче від собівартості енерговиробництва, повинен компенсувати збитки теплопостачальникам. Тому станом на 10 лютого 2008 року Київрадою та Київською міською державною адміністрацією відшкодовано вже 382,1 млн грн, що сягає 73 % різниці в тарифах. Повна ж різниця становить, за фактичними даними, 524,1 мільйона гривень.

ДЕНЬ НАРОДЖЕННЯ

Сьогодні голові правління АКБ "ТАС-Комерцбанк" Сергію ТИГШКУ виповнюється 48 років

Свої вітання з нагоди дня народження шле президент VAB Group, віце-президент Українського кредитно-банківського союзу Сергій МАКСИМОВ.

— Дорогий Сергію, щиро вітаю з днем народження! Бажаю міцного здоров'я, щастя, благополуччя, подальших успіхів у будь-яких починаннях, щоденних справах, сміливих планах та сподіваннях. Хай тебе підтримують і надихають рідні люди, розуміють та допомагають колеги. Хай минають негаразди та непорозуміння, а доля збагачує енергією, натхненням та радістю сьогодення!

З днем народження його вітає народний депутат від фракції Партії регіонів, голова підкомітету з питань міжнародної економічної політики Комітету Верховної Ради України з питань економічної політики Олексій ПЛОТНИКОВ.

— Я з великою цікавістю стежу за діяльністю і кар'єрою Сергія Леонидовича. Він — чудовий приклад і гідний представник нашої держави. Бажаю йому невпинної енергії, щастя, здоров'я, успіхів і досягнень у всьому, до чого він докладає свої зусилля!

Сьогодні бізнесмен, співвласник промислово-фінансової групи "Приват" Ігор КОЛОМОЙСЬКИЙ святкує 44-річчя

Зі святом його вітає народний депутат від Партії регіонів, заступник голови Комітету Верховної Ради України з питань фінансів і банківської діяльності Владислав ЛУК'ЯНОВ:

— Ігор Валерійович — великий бізнесмен, який впливає на життя багатьох. Хотілося б, щоб у свій день народження, у час, коли підбиваються підсумки чергового життєвого етапу, він згадав про всіх, хто працює в його бізнес-імперії. Пан Ігор створює нові робочі місця і можливість для отримання прибутку, а з іншого боку, кожний працівник віддає свої сили для розвитку підприємства. Бажаю йому благополуччя, успіху, здоров'я. Нехай його справа розвивається на користь держави і людей!

Рубрику веде Григорій КАРАВАЄВ

Київське лігвище тигрів

Хижі тварини жили у приватного підприємця на території військової частини

Анатолій ВЕРЯГІН, Лідія СТРЕЛЬЧЕНКО "Хрещатик"

Учора до Київського зоопарку на тимчасове утримання доставили двох уссурійських тигрів. Хижаків виявили у Дарницькому районі на території військової частини, орендованої приватним власником. Як саме хижі тварини потрапили до столиці, тепер з'ясуватиме прокуратура.

Учора до Київського зоопарку на період тимчасового карантину доставили двох уссурійських тигрів, яких виявили на території військової частини № 227 у Дарницькому районі під час проведеної перевірки Управлінням ветеринарної медицини та прокуратурою Києва. Пара хижаків — Тимка і Амба — перебували на території приватного підприємства "Будавтосервіс". Бізнесмени тримали тварин без жодних документів і невідомо, наскільки безпечно для оточуючих. До слова, тигри жили на відстані лише 200 метрів від житлового кварталу. Звідки вони там взялися і навіщо — наразі невідомо. "Утримання хижих

тварин посеред житлового кварталу в таких умовах неприпустимо", — зазначила "Хрещатику" заступник голови КМДА Ірена Кільчицька, яка і була одним із ініціаторів термінового перевезення хижаків до зоопарку.

Як удалося дізнатися "Хрещатику", власником тигрів є колишній військовий. Але як потрапили на територію військового містечка хижаків, в Міністерстві оборони "Хрещатику" пояснити не змогли. Головний спеціаліст прес-служби відомства Віктор Власюк заявив, що оренду підприємці сплачували без затримки, а про зоопарк, розведений приватним власником, ніхто не знав. Як з'ясував "Хрещатик", неподалік вольєрів з тиграми утримували ще й стало кіз. Їхнім молоком підгодували хижаків.

Випадок "приватного" проживання в столиці України двох тигрів вразив не лише журналістів, але й фахівців. Як зазначив "Хрещатику" заступник начальника Головного управління з надзвичайних ситуацій КМДА Іван Гаврилюк, на його пам'яті співробітникам МНС доводилося рятувати лосів із озер у Деснянському районі. Проте тигрів вони "виловили" вперше.

Начальник прес-служби митниці Світлана Судак повідомила "Хрещатику", що про ввезення в країну тигрів вона нічого не знає

Героїчні пісні повертаються із забуття

Олег Скрипка ініціював створення фестивалю "Молода гвардія"

Валерій НОВОСВІТНІЙ "Хрещатик"

Учора Олег Скрипка повідомив, що 15 українських гуртів і виконавців започаткують новий фестиваль української героїчної пісні "Молода гвардія". Він відбудеться 19 лютого у Міжнародному культурному центрі мистецтв "Жовтневий палац". Дата не випадкова — цієї пори 65 років тому Українська повстанська армія офіційно оголосила війну фашистським окупантам.

Це вже третій мистецький форум з подачі Олега Скрипки. Після фольклорної "Країни мрій" та рокерської "Рок Січі" відомі музиканти підніматимуть на гора затертий, маловивчений і донедавна замовчуваний потужний шар української звитяжної пісні. Учасниками "Молодої гвардії" стануть ті, чиї композиції представлені в збірці "Українська героїчна пісня", яка, власне, й надихнула митців до нового пісенного свята. Йдеться про Тараса Компаніченка, "Танок на майдані Конго", Марію Бурмаку, "Тартак", Тараса Чубая, "Воплі Відпласова". Окрім них, на сцені колишнього Жовтневого палацу виступатимуть барди, лірники й кобзарі, не представлені своєю творчістю на платівці: Тарас і Святослав Силенки, Сергій

Олег Скрипка ініціює уже третій мистецький фестиваль в Україні

Солоний, Едуард Драч, капела "Хорея козацька". Це дійство не буде гамірним: усі виконавці співатимуть "у тихий спосіб" — під акустичні гітари, кобзи, кілька перкусій.

Олег Скрипка розповів "Хрещатику", що лунатимуть як сучасні композиції, так і стародавні, починаючи з XVII століття. За його словами, побутує думка, буцімто героїчна пісня має бути обов'язково стройовою, маршовою. Насправді ж вона зазвичай лірична, бо описує класичну ситуацію, коли боєць іде на війну, а дівчина його проводить. "Цей

момент розставання — дуже сильний. Він і дав поштовх до появи багатьох розкішних пісень", — підсумував Олег Скрипка.

Чи стане фестиваль "Молода гвардія" щорічним, поки що невідомо. Фома з гурту "Мандри" сказав, що тут, "як на партизанській війні: кинеш гранату — подивишся результат". Якщо хтось не потрапить 19 лютого до Жовтневого палацу, то зможе подивитися фестиваль по телебаченню — на Першому Національному каналі концерт демонструватимуть 24 лютого о 19-й годині ●

ВТРАТА

Померла відома тележурналістка Наталія Кондратюк

12 лютого о 4 годині ранку на 44-му році життя померла тележурналістка Наталія Кондратюк. Останнім часом Наталія лежала в лікарні через хворобу печінки, але, як повідомили медики родичам, смерть настала раптово, внаслідок тромбоемболії.

Наталія Кондратюк народилася 23 липня 1964 року. У 1988-му закінчила факультет журналістики Київського державного університету. З 1987 до 1993 року працювала у редакції інформації "УТН",

потім — у програмах ММЦ "Інтерньюз". З 1994 до 2005-го очолювала бюро російського каналу "ОРТ" в Україні. До літа 2007 року працювала ведучою інформаційно-аналітичної програми та шеф-редактором київського відділення телеканалу "Україна".

"Хрещатик" висловлює глибоке співчуття рідним і близьким Наталії Кондратюк. Прощання з тележурналісткою відбудеться 14 лютого об 11.00 у церкві на Байковому цвинтарі ●

В'ячеслав ПІХОВШЕК, журналіст, телеведучий:

— Ми втратили дуже талановиту журналістку, в неї була та Божа іскра, яка дається далеко не кожному. Ми втратили цілісну особистість, яка завжди повністю віддавалася своїй професії, людину, котра талановито реалізовувала функцію телебачення — бути посередником між владою і суспільством.

Наталія ЛІГАЧОВА, головний редактор сайту та часопису "Телекритика":

— Наталія завжди була неординарним журналістом і одним із перших професіоналів у журналістиці незалежної України. В своїй професії вона дотримувалася заходних стандартів. Більше схилалася до публіцистики, ніж до новинної журналістики, шукала себе в цих жанрах. Іноді "Телекритика" доволі критично ставилася до тих проектів, котрі втілювала в життя Наталія Кондратюк, — і коли керувала бюро ОРТ в Україні, і коли вела "ПолітОгляд" на ТРК України. А втім, їй ніколи не можна було відмовити в професіоналізмі, вона завжди була справжнім фахівцем своєї справи. Журналістика мимоволі робить людину цинічною, та цієї

риси в Наталії не було. Вона могла бути прямою й жорсткою, але ніколи — цинічною. В особі Наталії ми втратили людину, на котру в будь-якій ситуації багато хто з нас міг покластися, людину, яка мала мужність відкрито висловлювати власний погляд. І водночас завжди толерантно ставилася до критики на свою адресу.

Денис ЖАРКИХ, в. о. головного редактора газети "Хрещатик":

— Наталія Кондратюк була г'рандом журналістики і при цьому не мала ані пихи, ані чванства, які притаманні багатьом зіркам. Здавалося, працює не задля того, аби мати славу чи гроші, а задля самої роботи. З нею легко було знайти спільну мову, якщо це стосувалося творчості. Дивно, що такі талановиті люди останнім часом стали не потрібними в сучасній журналістиці, адже вона не була задіяна в гідних проектах. Однією з останніх публічних фраз Наталії була така: "Мені набридло дихати поганим повітрям". Навіть якщо дочекаємося свіжого вітру, то вже без Наталії. Але вона все зробила, щоб нам дихалося легше.

Так не дають впасти у відчай

Проблему безпритульності в столиці намагається розв'язати благодійний центр "Стефанія"

Олег ПОНОМАРЬОВ
"Хрещатик"

За оцінками ООН, у світі налічується приблизно 100 мільйонів безпритульних, а якою є їхня кількість в Україні — достеменно не визначено. Суспільство називає їх бомжами. Хтось жаліє, підгодує та опікується. У Києві 9 років тому створили благодійний центр "Стефанія", де бомжі можуть помитися, полікуватися, поїсти і навіть підзаробити. Про те, як люди стають безпритульними і чим їм можна зарадити, дізнавалися журналісти "Хрещатика".

У "Стефанії" можна заробити навіть на власну домівку

Безпритульним треба дати можливість вижити. Як кажуть, не дати рибу, а дати вудку, аби вони самі могли її спіймати. У благодійному центрі "Стефанія" тим, хто вважав своє життя вже втраченим, дають змогу працювати. Спочатку — безоплатно, а згодом і за заробітну плату. "За рік роботи у центрі цілком реально заробити на власне житло — нехай і не на шикарний будинок, котрий знаходиться не у столиці, проте це вже домівка, — каже директор центру Ганна Григоришук. — Це можливість для безпритульних завести родину та розпочати нове життя".

"Стефанія" вже впродовж 9 років працює в Дарницькому районі столиці. Тут допомагають усім, хто цього потребує: інвалідам, безпритульним, просто незаможним людям, які вважають себе знедоленими та звертаються по допомогу. Для тих, хто опинився у кризовій ситуації, порадиником та "лікарем-терапевтом" у центрі стає священник. Окрім гарячої їжі, теплої душі і чистого одягу, безпритульним у "Стефанії" надають і кваліфіковану медичну допомогу.

Безпритульні з вдячністю приймають допомогу і благодій-

"Стефанія" готова обіграти й нагодувати всіх знедолених

ників, причому ніколи їй не вимагають. Якщо знаходять якусь роботу, прагнуть робити її добре (в міру свого здоров'я і сил). Якщо не випивають і прагнуть піднятися, їм ще можна допомогти.

Як розповіла "Хрещатику" директор центру Ганна Григоришук, усе, чого тут досягли, зробили коштом Київського міського голови Леоніда Черновецького.

Як люди опиняються на вулиці

У більшості випадків самотні люди найчастіше стають заручниками невміння боротися з життєвими труднощами. За тих, у кого є рідні, певно, боротимуться до

останнього. Адже якщо чоловік навіть "закінчений" алкоголік — проте свій. Та існує й інша причина, через яку навіть найрідніші люди стають ворогами — житлова площа. Наразі квартира, беручи до уваги вартість квадратів, стала ласим шматком не лише для ріелтерів, але і для близьких та дальніх родичів. Наразі безпритульних, позбавлених домівок саме через це, — близько 20%. Іншими причинами незмінно залишаються скрутне матеріальне становище, коли власник змушений продавати квартиру, або ж пияцтво — через яке домівка нібито дарується часто зовсім незнайомим людям.

Загрозлива тенденція нині й до стрімкого зростання кількості

неповнолітніх безпритульних. Причини, через які діти потрапляють на вулицю, різні. Та, як правило, винні у цьому батьки. Пияцтво близьких, брудне, напівголодне існування, яке пережили діти, стає визначальним у рішенні втекти з дому. За даними ГУ МВС України, лише 12,3 % безпритульних назвали обстановку у власних сім'ях нормальною, 30 % — ставали свідками постійних сварок між батьками, а в 41 % випадків — сутички були щодня, нерідко переходячи у бійку з викликом міліції, в 34,5 % підлітків батьки зловживають алкоголем, а в 19,1 % — судимі. Майже у 44 % випадках причиною звернення до служби неповнолітніх є порушення їхніх

житлових прав: виселення під час зносу будинків або перепрофілювання гуртожитків, невизнання за дітьми прав на житлову площу, сумнівні операції з квартирами тощо.

Основне заняття бомжів зазвичай — збирання кольорового металу, пляшок, пошук "скарбів" на звалищах і в сміттєвих баках. Звикнувши бомжувати і просити милостиню, вони, у більшості своїй, навіть не уявляють собі вже іншого, нормального життя. Харчуються, чим доведеться, на смітниках і вулицях, у кожного є своя "робоча" ділянка, підвал, друзі. Жаліти їх не треба. Краще допомоги піднятися над обставинами. Певно, з цим можуть погодитися всі ●

Житлова площа без права проживання

Жертвами чорних маклерів найчастіше стають самотні та літні люди

Олег ПОНОМАРЬОВ
"Хрещатик"

У більшості випадків люди втрачають власне житло через квартирні афери. Шахраї "кидають" переважно самотніх, любителів оковитої, а також юридично неграмотних. Так сталося і з жінкою, котра захотіла придбати квартиру в столиці, а сплативши за неї, опинилася надворі.

Вадим Петрович мешкав один у двокімнатній квартирі на столичній вулиці Вербицького. Якось біля "генделика" познайомився з двома молодиками, які запропонували йому вигідний варіант: придбати однокімнатну

квартиру, а різницю покласти у банк, мовляв, і дах над головою, і банківські відсотки не дадуть померти від голоду.

І хоча оселя пана Вадима аж ніяк не тягла на звання пристойної домівки: захарашена усляким

непотребом, брудна та пошарпана, а на даочу ще й з кількарічним боргом за комунальні послуги, тобто була не найкращим об'єктом для продажу, спритних "ріелтерів" ця обставина не зупинила, і вони легко знайшли покупця.

Погодившись на солідну знижку під час купівлі квартири, Ніна Іванівна погасила борг, зробила в ній косметичний ремонт та замінила сантехніку. Оформила власним коштом і приватизацію житлової площі. Через два місяці з усіма документами на руках, сплативши залишок "боргу" перед Вадимом Петровичем, Ніна

Іванівна нібито стала повноправною господаркою двокімнатного помешкання. Здавалося б, задоволені були всі: жінка придбала квартиру у столиці, попередньо продавши власну в Житомирі, маклери за нескладну роботу отримали приблизно 10% суми угоди, а Вадим Петрович оселився в "готельці", ще й гроші на книжку поклав.

Утім, буря посунула звідти, звідки її навіть і не очікували. Якось у двері до Ніни Іванівни подзвонила молода краля й пред'явила документи на володіння цією квартирою. Нова господиня доводила, що її права

беззаперечні — показала угоди про приватизацію цієї оселі та про купівлю-продаж. До слова, документи були дійсними, пані Алла оформила їх за сприяння тих самих "ріелтерів". З'ясувалося, що Вадим Петрович не мав права розпоряджатися метрами, поки на них не було оформлено приватизацію. Помилкою Ніни Іванівни стало те, що угоду, яку уклала з господарем квартири, вона не зареєструвала в нотаріуса. Рішенням суду було винесено постанову про примусове, в разі відмови, виселення жінки із займаної оселі. Зрештою Ніна Іванівна опинилася надворі ●

Микола РАПАЙ: “Абсурдно робити пам’ятники літературним героям, коли немає монументів стільким героям країни!”

Скульптор — про свою творчість та тенденції у мистецтві скульптури

Марина АРСЬОНОВА
“Хрещатик”

19 лютого на вулиці Чапаєва, 9 буде встановлено меморіальну дошку письменнику Борисові Пастернаку. Над нею працював скульптор Микола Рапай, добре відомий киянам по пам’ятниках співакові Анатолію Солов’яненку на Печерську та театрално-мому діячеві Лесю Курбасу на Прорізній. А торік заслужений художник України Микола Рапай зробив також монумент письменнику Михайлу Булгакову на Андріївському узвозі. Номінація в загальнонаціональній програмі “Людина року” — ще одне визнання його майстерності.

— Пам’ятні дошки культурним діячам ще не зжили себе?

— І не живуть. Людям цікава історія міста й тих, хто в ньому жив або бував. Борис Пастернак відвідував Київ і зупинився у будинку № 9 на вулиці Чапаєва, отож важливо вшанувати його пам’ять.

— Чи довго працювали над дошкою?

— Я почав роботу над нею після закінчення пам’ятника Михайлові Булгакову, який встановлено на Андріївському узвозі торік восени. До слова, спочатку всі скульптури я ліплю з глини чи пластиліну. Після виготовлення скульптури розмочую глину й можу працювати над новим монументом. Глині цій уже 40 років. Тому в пам’ятній дошці Пастернакові є частинка й Леся Курбаса, і Анатолія Солов’яненка, й Михайла Булгакова.

— А над пам’ятником Булгакову скільки працювали?

— Робота тривала роками! Якщо рахувати з самого початку, вийде десь років із 15. Адже заду-

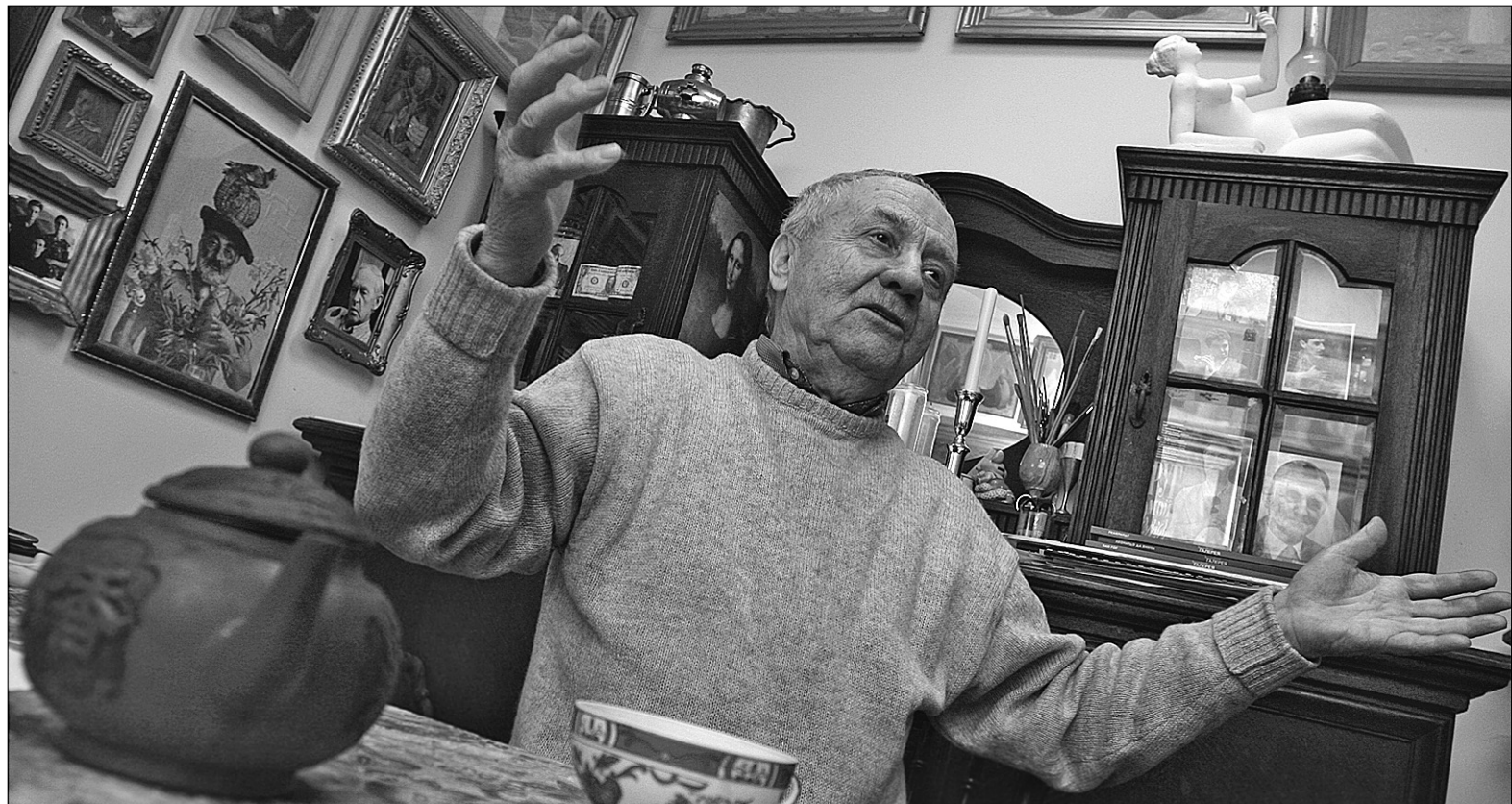

Фото Миколи ТИМЧЕНКА

мали встановити пам’ятник саме Михайлові Булгакову ще на початку 1990-х. Тоді я зробив для виставки пластичне вираження монумента — Булгаков під час ходи. Ця фігурка зберігається в Українському національному музеї. Для Андріївського узвозу теж хотів зобразити його в динаміці й поставити на перехресті з Десятинною. Але там прижилися літературні герої Проня Прокопівна та Голохвастов. Ідея відпала сама собою. Зрештою вирішив зробити невеликий пам’ятник Михайлу Булгакову: посадити його біля свого будинку в сквері.

— Пам’ятник встановлено міським коштом?

— У міському бюджеті грошей не знайшлося. Обіцяв також допомогти Фонд сприяння мистецтвам, але теж марно чекали. І лежав би проект ще довго, якби не допоміг перший заступник голови Київської державної адміністрації Денис Басс. Він виділив на пам’ятник власні гроші. Причому

для Басса це був досить ризикований крок. Він не влаштував конкурсів на встановлення монумента, не розпочинав дебатів... Дебати вже згубили не одну ідею.

І я дуже вдячний Денисові Басу за допомогу, бо бачу, що людям пам’ятник сподобався. Він невеликий, займає небагато площі. На мій погляд, великі монументи, скажімо, такі, як Тарасові Шевченку, віддаляють образ героя від глядача, а тому втрачають у якості. А ось із Булгаковим фотографуються, обіймають його, залишають якісь записки із бажаннями...

— Голохвастов та Проня Прокопівна теж подобаються людям. Як ви ставитесь до таких скульптур?

— Мені не подобається сама ідея “тягти” літературних героїв у бронзу. Бронза — матеріал серйозний і відповідальний, призначений для того, щоб увічнювати героїв з історії країни. А це просто гумористичні дурні, що є добрими в контексті філь-

му “За двома зайцями”. Виділяти їх із фільму і загострювати саме на них увагу безглуздо. Пам’ятник герою Ільфа і Петрова Паніковському — теж абсурд. Це від нерозуміння суті скульптури як серйозного виду мистецтва.

— Тобто ви проти пам’ятників літературним героям?

— Проти. Літературному героєві можна поставити тимчасовий пам’ятник. Приміром, з пап’є-маше або глини, для виставки на честь якого-небудь автора. А бронза й мармур потрібні для людей видатних. Тим паче, що ще не всім героям країни встановлено пам’ятники.

— А як щодо скульптур кішки біля Золотих Воріт або Чижика-пижика в Санкт-Петербурзі?

— Вони мають право на існування — як віддушину для духовного мислення. Це паркові скульптури, вони завжди існували як жанр. Але коли такий пам’-

ятник займає простір, звертає на себе увагу, — це вже абсурд.

— А кому б ви ще хотіли встановити пам’ятник?

— Танцюристів Сержу Лифарю. Але не пам’ятник, а знак. Це буде невелика статуя, десь 1,20 м, на постаменті. Поставити її хочу в Національному театрі опери та балету, на другому поверсі в холі. Лифар ніколи не танцював там, але завжди мріяв. До того ж у приміщенні опери щороку проводять конкурс його імені. Я вже створив скульптуру в пластиліні. Цей проект обговорюватимуть, отож чекатиме свого часу.

— Цього року ви відзначите свій 80-річний ювілей. Які підсумки?

— Я не підбиваю ніяких підсумків. Живу майбутнім! Все, що зробив, все-таки не те, що хотілося б. З ранньої молодості залишається відчуття: не зміг, не до кінця! Це та химера, яку я ловлю й ніколи не спіймаю. Це і є мій сенс життя ●

“Бійцівський клуб” креативників

“КАКАДУ” назве переможців конкурсу

Наталія МОДЕНОВА
“Хрещатик”

Сьогодні о 19.00 у клубі “Петрович” назвуть найкращі роботи креативних директорів України. Вони визначені в рамках конкурсу “КАКАДУ”, що відбувся цього року вдруге. Конкурс є унікальним, адже тут впроваджено альтернативну систему суддівства, яка дає об’єктивну картину найкращих рішень та гравців рекламного ринку у даний час.

Сьогодні креативні директори провідних рекламних агентств, що працюють в Україні, зберуться в клубі “Петрович”, аби самостійно визначити серед своїх робіт найкращі. Усі вони є членами неформального клубу “КАКАДУ” (аббревіатура назви

“Клуб Креативних Директорів України”). Таке об’єднання утворилося минулого року і сьогодні існує у двох формах: неформальний навчальний клуб та креативний конкурс. Крім того, навесні почне роботу on-line community на сайті kakadu.com.ua, де

планують розмістити блоги найяскравіших його членів. А найближчим часом у рамках роботи клубу вийде альбом “Збірка рішень рекламних задач”.

Щодо конкурсу, він відбувається у п’яти номінаціях: графічний дизайн, друкована реклама, постер для зовнішньої реклами, упаковка та телереклама. Тут немає нічого незвичного, адже головна особливість конкурсу “КАКАДУ” полягає в іншому — в оригінальній системі суддівства. “Маючи великий досвід у різних рекламних конкурсах, я зробив висновок, що найефективнішими системами оцінки є колегіальне експертне журі і так зване “Журі-учасники”, — повідомив

засновник конкурсу Максим Лазебник. — Першу ми впровадили на Київському міжнародному фестивалі реклами, другу — на “КАКАДУ”. Організатори порівнюють це із оповіданням Віктора Шкловського “Гамбурзький рахунок”, де йшлося про недоговірні матчі, під час яких борці вирішували для себе, а не для публіки, хто з них сильніший. Все це відбувалося таємно. Таку атмосферу передаватиме і церемонія нагородження “КАКАДУ”, адже відбуватиметься у закритому клубі “Петрович”.

“Хрещатик” поцікавився у ймовірних переможців, яке значення має цей конкурс для рекламної індустрії.

Власник креативної агенції “Кінограф” Віталій Кокоско: “КАКАДУ” — локальний конкурс, який показує реальну розстановку сил в Україні серед креативників, і саме цим він цікавий для нас. Тут визначають, хто ніні у мейнстрімі, а хто — ні”.

Креативний директор компанії ISKRA Олексій Пасечник: “Мені дуже подобається, що у “КАКАДУ” учасники оцінюють самі себе відповідно до потреб ринку. До слова, у країнах Європи, США, Росії є аналогічні клуби, і їхні призи котируються на міжнародному ринку. Думаю, “КАКАДУ” має всі шанси незабаром вийти на такий самий рівень” ●

Вакансії в ЖЕКах м. Києва

Table with columns: Рівень посада, Назва підприємства, Контактний телефон, Кількість вакансій по районах (Головний, Дніпровський, Оболонський, Печерський, Подільський, Святошинський, Солом'янський, Шевченківський).

Table with columns: Рівень посада, Назва підприємства, Контактний телефон, Кількість вакансій по районах (Головний, Дніпровський, Оболонський, Печерський, Подільський, Святошинський, Солом'янський, Шевченківський).

Table with columns: Рівень посада, Назва підприємства, Контактний телефон, Кількість вакансій по районах (Головний, Дніпровський, Оболонський, Печерський, Подільський, Святошинський, Солом'янський, Шевченківський).

Table with columns: Рівень посада, Назва підприємства, Контактний телефон, Кількість вакансій по районах (Головний, Дніпровський, Оболонський, Печерський, Подільський, Святошинський, Солом'янський, Шевченківський).

Країна з непередбачуваним сьогоднішнім

Подорож до зимової Абхазії

Антон ПЕТРОВ
"Хрещатик"

Спочатку ідею зустріти Новий рік без снігу сприйняли в багнеті — ну як же, перше січня, а снігу немає. Потім усі пригадали, що останніх кілька років і в Києві сніг на Новий рік — щось фантастичне. Врешті-решт святкування Нового року вирішили довести до фарсу: оскільки снігу немає, то нехай замість нього буде море. У Криму очікували дуже багато людей, тому вибір упав на Абхазію, яка нічого не підозрювала.

Останній оплот цивілізації до Абхазії — Сочі. Кажуть, що якийсь залізничний транспорт крадькома доповзає аж до Сухумі, але вірити в це особливо не варто, тому що ніхто його не бачив. Отже, добиратися треба до Сочі. Для цього створений прямий поїзд Київ — Адлер (Адлер — у такому ж сенсі Сочі, в якому аеропорт Бориспіль — Київ). Тридцять годин пияцтва, і ви на місці.

Можливо, від вокзалу до кордону з Абхазією, яка знаходиться кілометрів за тридцять від Сочі, вирушають рейсові автобуси або маршрутки, але не довелося побачити ні одного, ні іншу. Зате таксі, як і на будь-якому вокзалі, пропонують навипередки. Якщо їхати компанією хоча б із чотирьох чоловік, щоб повністю заповнити автомобіль і при цьому нікого не залишити на пероні, таксі підійде найкраще — від'їзд одразу, поїздка швидка, та й на чотирьох виходить гривень по двадцять п'ять з носа (тут і надалі ціни в гривнях і наведені приблизно — зрозуміло, з року в рік, а також від сезону до сезону все змінюється).

Ймовірно, існують й інші способи перетнути кордон, але я двічі перетинав його саме пішки. Такі під'їжджає майже впритул до пропускного пункту, ви вивалюєтесь з машини, знову намагаєтесь на себе важкі сумки, що вже стали ненависними, і, підготувавши паспорти і міграційні картки, стаєте в чергу, що швидко рухається. Навколо вас снують люди невідомих національностей, що сховалися під шаром бруду. Вони шумлять, розмовляють на абхазько-російському суржикі і штовхають перед себе величезні вози з мандаринами.

Формально Абхазія є частиною

Грузії. Її незалежність абхазці почали відстоювати відкрито п'ятнадцять років тому, після нападу грузинських військ, що і стало початком грузинсько-абхазького конфлікту. Становище Абхазії наразі справді дивне. З одного боку, себе вони вважають незалежними. З іншого — їхня незалежність ніким у світі офіційно не визнана, тобто Абхазія розташована на території Грузії. З третього — мало не у дев'яносто відсотків абхазців російські паспорти, а єдина валюта на території країни — російський рубль.

Однак російсько-абхазький кордон існує, і під час його перетину російські прикордонники відбирають міграційну картку — на знак вашого виїзду з території Росії. У Абхазії замість неї вам не видають нічого. Ваш основний документ — внутрішній український паспорт. Ніяких часових обмежень на ваше перебування в Абхазії немає.

Одразу за кордоном починається населений пункт Псоу (для таксистів поняття Псоу і кордон тожні). Таксі до найближчого оплоту абхазької цивілізації — до міста Гагра — обійдеться гривень у вісімдесят, тобто по двадцять із людини, а маршрутки на кшталт "Газель" коштують ще дешевше. Півгодини (а то і менше) шляху — і ви в Гагрі. Гагра — найзахідніше із великих міст Абхазії і нарівні з Сухумі найбільш постраждале від війни 1992—93 років. Гагру діляють на так звану стару і нову. Стара Гагра — нагромадження будиночків у горах і пансіонати на морському узбережжі. Нова Гагра — той же приватний сектор, кілька 16-поверхових із непрацюючими ліфтами, ринок і мало не єдиний у країні супермаркет. У супермаркеті знаходиться єдиний у

Зимовий пляж у Гагрі — чудове місце для медитації серед напівзруйнованих паль та урбаністичного сміття

країні банкомат, але ним ніхто не користується, бо він не працює. Правда, кажуть, що хтось бачив банкомат у столиці Абхазії — Сухумі, але, швидше за все, брешуть.

Обмовлюся одразу: літню Абхазію я не бачив. Вірю, що вона красивіша, ошатніша і придатніша для життя. Зимова Абхазія приваблює і розчарує майже одним і тим же. Розчарує — будь-якою відсутністю цивілізації, а приваблює тим же — відсутністю людей. Небагато людей захочуть відзначити Новий рік у місці, де немає майже нічого. Для нас же було найголовнішим — майже нікого.

Абхазькі ціни неприємно дивують. Не сперечаюсь, у Києві все ще дорожче, але в Києві є хоча б якийсь натяк на цивілізацію. У Абхазії його немає взагалі. Співвідношення ціни і якості в Абхазії таке, що просто лякає. Єдине, що коштує дешево і є майже в кожному шинку — чача, виноградний самогон, що виготовляють у домашніх умовах у промислових масштабах. Ціна півлітрової пляшки в кафе — приблизно 20 грн. Міцність — залежно від совісті "ресторатора", 50—60 градусів.

Одна з найбільших статей витрат — транспорт. Сидіти в одному місці весь тиждень (а на менший час приїжджати немає сенсу) швидко набридне. Насолода від Абхазії — у подорожі уздовж узбережжя, у відвідинах міст і селищ міського типу — з Гагри в

Гудауту, Новий Афон і Сухумі (східніше Сухумі я так і не добрався). Автобуси — явище рідкісне, тому доводиться користуватися маршрутками (заповзятливий абхазець купує "Газель" і займається візництвом; ніяких касових апаратів, чеків і ліцензій) або таксі. Одне з найдорожчих задоволень — поїздка високо в гори на красиве озеро Рица. Година-півтора, трясучись звивистою дорогою з ризиком зав'язнути в снігу, дикий холод на рівні майже тисячі кілометрів над рівнем моря і така ж дорога назад, тільки вже у сутінках, — обійдеться в 100 грн з людини без урахування пального для пасажирів.

Друга стаття витрат — це, звичайно, житло. Двомісний номер у готелі "Закавказзя" в центрі Гагри обійдеться в новорічний період у 100 грн. Вранці — гаряча вода, в номері туалет і щось подібне до душу, але від усього номера за версту віддає Радянським Союзом. Інший варіант — найняти квартиру (у жодному випадку не приватний сектор! Бігти вночі по морозу в туалет на інший кінець двору — задоволення сумнівне): приблизно 100 гривень за добу з усіх (туалет, душ, бойлер, вранці і увечері по дві-три години задовільний напір води).

Іжа. Таке враження, що в будь-якому абхазькому місті є майже мільйон забігальників, дев'ятсот тисяч з яких закриваються після курортного сезону, а сто тисяч, що залишилися, продовжують

працювати. У сенсі кухні вони діляться на дві категорії — європейська і абхазька. Заради екзотики перших кілька днів потрібно обідати і вечеряти автентичними стравами, доки вся система травлення не збунтується від неймовірної кількості перцю і аджики, яких від душі додають куди завгодно.

Дуже поволи, але все-таки Абхазія опам'ятовується після війни, що вибухнула п'ятнадцять років тому. Враховуючи, що майже десять років після основних військових дій країна знаходилася у фактичній блокаді як з боку Грузії, так і з боку Росії, зрозуміло, що до цих пір перше слово, яке спадає на думку при в'їзді до будь-якого абхазького міста, — розруха. Проте туристів, переважно, звичайно, російських, з року в рік стає все більше і більше. У цьому і полягає абхазька хитрість: наполегливо протягом багатьох років, створюючи міф про себе як про бідну і побиту війною країну, де все дуже дешево, абхазці, здається, нічого не роблять для відновлення розстріляних будівель і розбитих доріг, проте ціни вже невинувато високі. З іншого боку, ну а як їх не піднімати, якщо люди їдуть і їдуть?

Але є, звичайно, і плюс зимової Абхазії. Саме те, для чого сюди хочеться повертатися щозими: чисте море, порожні пляжі, самотні фігурки відпочивальників на горизонті, пілундські сосни, засніжені гори і прозоре повітря ●

Сучасних заправок не вистачає, тому часто можна побачити, коли водіям наливають бензин просто з бензовоза

Чари Абхазії — в її безлюдності. Рідко коли на набережній можна побачити хоча б одну живу душу

Третій день London Fashion Week: знайомі всі обличчя

Betty Jackson святкувала на подіумі творчий ювілей, а Duro Olowu приголомшив новою чоловічою лінією одягу

Дар'я ШАПОВАЛОВА
спеціально для "Хрещатика"

Учора на London Fashion Week обійшлося без дебютних показів. Marios Schwab спокушав публіку довгими стриманими вузькими сукнями, приємно зігрівали кашемірові моделі від Christopher Kane, критиків приголомшила, створена уперше, чоловіча колекція Duro Olowu, а Betty Jackson продемонструвала нову осінньо-зимову колекцію у двадцять п'ятий раз.

Новачків серед дизайнерів, чії покази тривали учора, не було — усі вже неодноразово влаштували покази під час London Fashion Week. Розпочав третій день Тижня моди Duro Olowu — він демонструє одяг на лондонських подіумах уже втретє. Однак цього разу справжнім сюрпризом для публіки стала його чоловіча лінія одягу. Дизайнер вкотре наголосив, що для нього важливий космополітизм у стилі. І додав, що його натхнення — це музика, жінки та мистецтво.

А от кутюр'є Бетті Джексон справляє цього року двадцять п'яту річницю участі у лондонському Тижні моди. Улюблениця місцевого подіуму обрала для осінньо-зимової колекції класичні сірий, чорний та червоний. Та це зовсім не означає, що колекція вийшла стриманою — траплялися і квітчасті довгі сукні, одягнені зверху червоних гольфів.

Звабливо-приголомшливою вийшла колекція Marios Schwab — кутюр'є зацентрував увагу на довгих, неймовірно вузьких сукнях. Він надав перевагу темним кольорам — сірому, чорному, індиго, але траплялися моделі, де несподівано спалахували фіолетовий та персиковий. Особливе місце у нього також посідає бежевий відтінок та різноманітні принти. Вдало дизайнер зіграв на об'ємі у верхній частині суконь — оздобив їх пір'ям. Уже відома нам критик Хіларі Олександр дуже схвально оцінила його колекцію — для неї вона стала відкриттям.

Колекцію Aquascutum представив дизайнерський дует Michael Herz and Graeme Fidler — після показу вони розповіли нам, що головне у одязі наступного осінньо-зимового сезону — це емоційність. А надихнули їх на його створення кольорові мікси та твід. Хоча вони також укотре зізналися, що надихає і сама марка, її спадщина. Колекція складалася з двох частин: спочатку моделі дефілювали у пальто, після чого продемонстрували сукні, спідниці та светри.

Величезні паетки, в'язані сукні, білий та рожевий кольори — так можна коротко охарактеризувати колекцію Christopher Kane. Мерехтів майже весь одяг — паетки були скрізь. Ідеальні жінки, на погляд дизайнера, — його мати, редакторка американського Vogue Анна Вінтур та її колега з французького видання Карін Ройтфілд.

Завершили третій день London Fashion Week покази Todd Lynn та Nathan Jenden.

Завтра на нас чекає найнапруженіший день: у програмі Тижня моди на середу заплановано рекордну кількість показів — цілих одинадцять. Про них — вже завтра. ●

Королева млинців

Людмила Кириченко до масничного тижня приготувала безліч цікавих начинок

У Людмили Кириченко млинці ніколи глевкими не бувають

Марина КОТЛУБАЙ,
Петро ТАРАНЮК
"Хрещатик"

Колись класик поп-арту, американський митець Енді Уорхол (до слова, з походження українець) вивів просту тезу: кожна людина має право на свої 15 хвилин слави. Млинцева майстриня Людмила Кириченко — кухар столичного ресторану "О'Панас" від учора матиме її цілий тиждень (бо якраз розпочалася Масниця), а це не багато й не мало — 10080 хвилин.

У кухара столичного ресторану "О'Панас" Людмили Кириченко млинці ніколи глевкими не бувають. Вона випікає їх вже 6 років. А на Масницю млинці у неї чи не найсмачніші в столиці. До того ж майстриня підготувала стільки різноманітних начинок — і не перелічити. За словами пані Кириченко, в хід ідуть солоні й солодкі начинки: "Малюки найбільше любляють млинці з маком та яблуками, серед дорослих користуються популярністю ті, що з сиром та родзинками, з сосисками, м'ясом, грибами. До вподоби й млинці з гострими начинками, наприклад, твердим сиром, часником, яйцем та майонезом".

Людмила Кириченко розповіла "Хрещатику": "Учора почалися Масниця, тож за млинцями аншлаг. Зазвичай до нас цього тижня приходить сила-силенна народу. Тим паче, що погода хороша, можна поласувати млинцями й на вулиці".

Масничний тиждень традиційно відзначають весело та сит-

но, адже попереду Великий піст. Головні ласощі — млинці, язичницький символ сонця. Предки-слов'яни вважали, що тиждень перед Великим постом розділяє зиму та весну. Тому святкували з розмахом: у понеділок катилися на санчатах та гойдалках, вівторок відводили для гри, в середу смакували всілякі страви. Головними були, звісно ж, млинці. В четвер кликали весну й катилися на конях. П'ятниця — час "тешиних" млинців, а субота — зовичиних посиденьок. Вінчає тиждень неділя — день, коли всі просили одне в одного пробачення.

Нині на вулицях столиці навряд чи побачиш киян, котрі катаються на санчатах, граються в сніжки та з бубонцями їздять на конях — часи не ті: ані снігу, ані вільного часу. Втім Масниця столичні жителі не забувають, у цей період, як ніколи, ласують млинцями. Оладки на масничний тиждень у киян завжди в фаворі ●

До кого б ви сходили на млинці?

Леонід ГРАЧ, народний депутат України:

— Моя на жаль уже покійна теща дуже смачно готувала млинці. Завжди любив бувати у неї в гостях. А тепер ходжу до дочки. Вона в мене теж добре готує. Млинці просто чудові.

Ігор ЛІХУТА, продюсер:

— Сходив би до моїх друзів — Павла Зіброва, Гарика Кричевського. Зазвичай ми збираємося

всі разом, щоб поласували млинцями. Адже з друзями завжди приємно провести вільний час, а за нагоди — й скуштувати смачненького.

Інна ЦИМБАЛЮК, телеведуча і модель:

— Сходила б до улюбленої бабусі, яка готує дуже смачні млинці.

Проте не відмовилася б і від вечері з Віктором Ющенком.

Фото з сайту londonfashionweek.co.uk

Минулорічний випускник коледжу моди St. Martins Krystof Strozyca створив дуже архітектурну колекцію

Утішені Лістом

Олексій Колтаков приструнив класиків

Олеся НАЙДЮК
спеціально для "Хрещатика"

Минулого понеділка в Колонному залі імені Лисенка Національної філармонії виступив українсько-американський піаніст Олексій Колтаков. Несподіваним у його сольному концерті виявилось майже все — від концертної програми до музичних інтерпретацій.

Олексій Колтаков — один з випускників Харківської музичної десятирічки, представник відомої школи професора Віктора Макарова. Учні Макарова досі конкурують із найкращими столичними піаністами-віртуозами. Принаймні на Міжнародному конкурсі молодих піаністів пам'яті Володимира Горовиця саме юні харків'яни кілька років поспіль були серед призерів. Був у цій низці харківських вундеркіндів

1995 року й 16-річний Олексій Колтаков. Попри юний вік, учнів Макарова традиційно вирізняє надзвичайна техніка гри, карколомні темпи у віртуозних п'єсах, ефектні театральні пози і дуже часто неординарне трактування того чи іншого твору.

А втім, Колтаков уже майже десять років як не харківський і навіть не український, а американський піаніст (він навчається у Християнському університеті штату Техас). Після того, як він 2001 року став фіналістом Міжнародного конкурсу піаністів Вана Кліберна (США), його концертним ангажементам опікувався однойменний фонд. За час свого трирічного контракту юний музикант об'їздив із концертами пів-Америку, виступаючи з багатьма американськими симфонічними оркестрами та одним мексиканським. Перед українською публікою Колтаков востаннє з'явився торік у квітні — Другим фортепіанним концертом Рахманінова він відкривав черговий конкурс Горовиця.

Серед трьох класиків, чію музику в інтерпретації Олексія Колтакова сподівалася почути того вечора кївська публіка, лишився один тільки Бетховен. Та й тут не обійшлося без сюрпризів: замість очікуваної урочисто-піднесеної ля-бемоль мажорної Сонати прозвучала пасіонарна до-мінорна (відома за назвою "Патетична"). Компанія для віденського класика дібралася, треба сказати, різношерста. Докупи зійшлися представники одразу трьох століть: XVIII представляв італієць Доменіко Скарлатті (прозвучали три сонати), за епоху Романтизму відповідав Ференц Ліст (сі-мінорна Соната), а з XX сторіччя привіт передав Сергій Прокоф'єв (Соната № 6).

Щоправда, Олексій Колтаков таки спромігся знайти між класиками компроміс. Кожен з них говорив не так власною, як його, Колтакова, мовою. Так, Бетховен вийшов якийсь край інтелігентний, що вже самому складові його особистості, за спогадами сучасників, навряд чи бу-

Фото Володимира СТРУМКОВСЬКОГО

Кожен з класиків у Олексія Колтакова говорив не власною, а колтаковською мовою

ло властиво. Натомість Прокоф'єв постав неспритним гравцем-жонглером, до котрого ми більш звикли, а справжнім бунтарем, пристрасним оратором. До того ж у запропонованій інтерпретації не завжди послідовним — емоції випереджали власне думку, ясність фрази втрачалася через нерівномірний, а то й загнаний ритм і надмір правої педалі; та й пасажі з гаммами не завжди слухалися пальців піаніста. Скарлатті ж виявився ніжним та сентиментальним (Колтаков налягав на легато і ту ж таки пе-

даль), а не по-клавесинному "тріскучим". Напевно, найточніше піаніст вцілів у стилістику Ліста. Всі ті темпові прискорення і сповільнення, темброві ефекти, котрими він зловживав у попередніх творах, і особливо його фірмове колтаковське чуттєве озвучення ліричних тем в інтерпретації сонати Ліста видавалися цілком виправданими. Певно, саме за це публіка двічі викликала піаніста на біс. І вже як бонус до лірико-романтичної тематики отримала Баркаролу Чайковського та "Втіху" Ліста ●

Джаз і борщ — брати навік

У Києві відбарабанив Дудука да Фонсека

Аля ФІЛІПОВА
спеціально для "Хрещатика"

10 лютого на сцені Оперної студії консерваторії концертом бенду бразильського ударника Дудука да Фонсеки розпочав сьомий сезон Київський міжнародний джазовий абонемент. Після концерту стало зрозуміло, що абонемент, який у музичних колах столиці вже вважали покійником, радше живий, аніж мертвий.

Наприкінці минулого року організатори Міжнародного джазового абонементу заявили, що життя проекту на великій сцені скінчилося — відтепер МДА існуватиме лише у клубному форматі. І, на щастя, не дотримали слова, запросивши до Києва Дудука да Фонсеку. У виграші, зрештою, усі: слухачі почули й побачили одного з найвідоміших бразильських ударників, цього річного номінанта Грэмму, а ор-

Марк Соскін (у центрі) і Дудука да Фонсека (ліворуч) із бразильською музикою всюди як удома

ганізатори дещо освіжили імідж абонементу, інтерес до якого почав уже було вщухати.

Ще тринадцятирічним бразилець да Фонсека скорив серця меломанів у себе на батьківщині, а переїхавши до Нью-Йорка, одразу почав виступати й записувати із зірками джазу музику в стилі бразил. У компанії з однією із цих зірок Дудука і приїхав в Україну — партнером на його

концерті був американський піаніст Марк Соскін, котрого в Києві чують не вперше. Як з'ясувалося, не тільки ми встигли полюбити Марка, а й він устиг полюбити нас — принаймні за те, що

вміємо готувати його улюблений борщ.

Традиційно на всіх концертах МДА на додаток до заїжджих зірок слухач отримує бас-гітариста Аркадія Овруцького, котрий, власне, ініціює приїзд гастролерів. Тож публіка, яку ведучий концерту Петро Полтарев визначив як "кїївську джазову еліту", звично і покїрливо прослухала невивагливі соло басиста-менеджера, час від часу зігхаючи, коли в особливо швидких композиціях лінія басу остаточно відставала від загального шаленого руху. А Соскін і Фонсека наче купалися у хвилях запальних бразильських ритмів та яскравих мелодій. Сам Дудука аж замружувався від насолоди, вибиваючи свої карколомні ритми на тарілках установки, на малесенькій пандейрі (бразильський барабанчик) чи на металевому трикутнику, з яким він, ще й пританцювувачи, прогулювався сценою. А кілька разів партнери навіть лишили Дудуку або Марка на сцені грати соло, і ставало зрозуміло, що й один у полі воїн — якщо це, звісно, музикант такого рівня ●

Марк СОСКІН: "Бігати щоранку — найліпший спосіб ознайомитися з містом"

Американський джазмен — про бразильське кохання, слов'янське коріння та кїївські темпи

— Часто звертаєтеся до бразильського джазу?

— Я люблю різні музичні стилі. Але латинська музика практично у мене в крові. Мої батьки багато слухали її, дуже любили танцювати, тож моє знайомство із музикою взагалі, з фортепіано почалося саме з латини. Спочатку це була кубинська музика. Коли переїхав до Сан-Франциско, де чимало мекси-

канців, відкрив для себе цей стиль. А потім зустрів у Нью-Йорку Дудуку, котрий близько познайомив мене із бразильською музикою, ще одним моїм коханням.

— А як зі слов'янським корінням? Чи вдалося коли не полюбити наші наспіви, то принаймні відвідати місця, де народилися ваші предки?

— Родичі мого батька з Вітебська, там я ще не був. А ось прапрабабуся народилася в Одесі, там ми дали один із концертів. Одеса здалася мені винятковим містом. Те, що я встиг там побачити, нагадало чимось Каліфорнію 1970-х років — суцільний позитив емоцій, енергетики, ритмів. Щось таке я відчув у Одесі.

— Є принципово нові враження порівняно з першим візитом в Україну?

— Бачу чимало знайомих облич, тобто починаю відчувати себе, немов удома. Мені взагалі припав до серця Київ. Він вражає поєднанням старовинної та модерної архітектури, темпом справжнього сучасного мегаполісу та спокійною душевністю, ла-

гідністю. На жаль, замало часу, щоб дізнатися про столицю більше. Я взагалі бігаю щоранку — для мене це найліпший спосіб ознайомитися з містом. Але нині не вдалося цього зробити, бо в Україні я фактично не маю часу, до того ж забагато їм — потім доведеться відпрацьовувати! ●

Розмовляла Аля ФІЛІПОВА

“Плачте, люди витончені й чемні...”, або Як кохали давні греки

Напередодні Дня всіх закоханих “Хрещатик” разом із видавництвом “Фоліо” запускає проект “Українські письменники: есеї про кохання”. Як писали про кохання античні колеги Андруховича та Забужко — у першому есеї цієї серії.

Володимир ЗВІНЯЦЬКОВСЬКИЙ
спеціально для “Хрещатика”

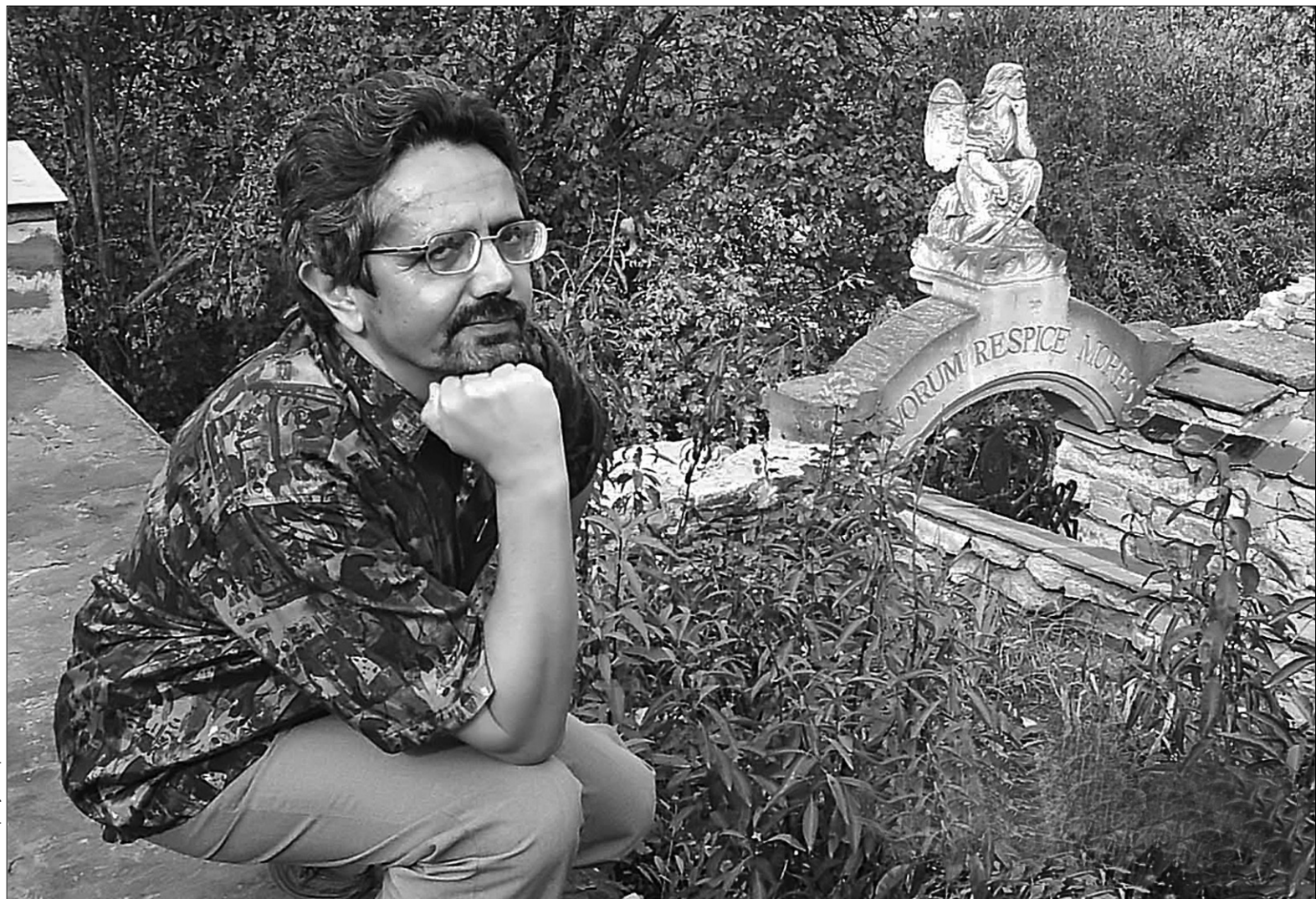
Почну зі спростування одного сучасного міфу, який хтось коли пустили у мас-медіа: про нібито дві найдавніші професії — журналіста і повії.

Щодо першої, то з новинами у Давньому Світі взагалі було скрутно, отже, й фахових вісників давні народи довго не потребували. А щодо другої, то за умов полігамії, а також практично безмежного ринку рабів (і рабинь) не було жодної потреби професійно задовольняти чоловічу фізіологію (жіноча ж взагалі мало обходила патріархальні суспільства).

Натомість сьогодні в студентській аудиторії, котра здебільшого шанує саме фізіологію, прийнято зневажати “кохання доби мамонтів”. Як безробітний професор-літературознавець, змушений читати культурологію майбутнім менеджерам, я з рік у рік чую те саме: “Облиште ваші розмови про кохання, воно було в прадавні часи, ми бачили в кіно!” Здивувати таку аудиторію щонайлегше, варто навести бодай кілька аргументів на користь брехливості Голлівуду, котрий нав’язує сивій давнині саме сучасні стереотипи кохання, тобто вибіркового кохання, якого давнина геть не бачила. А рідкісні випадки, якщо вони траплялися, вважала божевіллям і не шанувала, а лікувала.

Навіть грецька античність, цей великий, унікальний сплав духу й тіла — дитинство та школа всієї європейської культури — як будь-який випускник будь-якої школи, крім основи мужності й основ наук, винесла лише якийсь перший, нелевий, ніяковий досвід кохання. У пізніших, пост-античних, європейських читачів з усієї “Іліади” чи не найбільшою пошаною користувалася й користується Пісня шоста, де Гектор прощається з Андромахою. Деякі вчені навіть вважають цю пісню пізнішою вставкою. Адеж, кажуть вони, “ахейському” поетові взагалі не властиве співчуття до ворогів-троянців. А головне, невластиве для нього оспівування кохання.

Чоловіки античності жіночої особистості цінувати ще не вміли і в жінок не закохувалися — у сучасному сенсі слова. Щоправда, в I столітті до нашої ери вже були винятки. Був, наприклад, поет Катулл, який у розумінні кохання десь на півтора тисячоліття випередив інших європейських чоловіків, але за це сучасники вважали його божевіллям. Був Марк Антоній, якому пристрасть до Клеопатри геть затьмарила розум

і врешті-решт принесла загибель. Ясна річ, був — за 400 років до Марка Антонія — Перікл, однією з “провин” якого перед афінським полісом було саме кохання й нечуваний у Давній Греції шлюб з кохання, до того ще й коханою дружиною Перікла стала гетера Аспасія. Тільки не треба вважати її представницею “найдавнішої” професії, якої ще і в цю доволі близьку нам добу не було. Гетерами (у перекладі це грецьке слово означає “подруга”) ставали дорослі жінки, які обирали для себе життя самостійне, без чоловіка, бо прагнули бути рівними чоловікам у розумовому житті, у спілкуванні. Адеж зазвичай давня гречанка не мала права голосу — не те що політичного (про це не могло бути й мови), а й у себе вдома.

Щоправда, у Римі становище жінки було ліпшим порівняно з Грецією. Дівчатам навіть надавали елементарну освіту в початкових школах (лудусах). Однак по закінченні її вони повинні були відразу виходити заміж. Звичайно, чоловіка обирали батьки. Перед тим, як вийти заміж, дівчина мала спалити свої дитячі іграшки (принести їх у жертву). Єдине, що пов’язувало її з дівочим минулим, — ім’я. Адеж римські чоловіки, на відміну від грецьких, мали не одне, а три імені. Перше — особисте, надане при народженні, друге — родове, тобто прізвище, а третє — таке, що віддзеркалювало певні особисті риси, тобто прізвисько. А ось при народженні дочки батькам не доводилося ламати собі голову відносно імені. Жінка мала право лише на родові імена: дочка і сестра Юлія мала бути тільки

Юлією, дочка й сестра Корнелія — тільки Корнелією, а дочка й сестра Клодія — тільки Клодією. Цей звичай свідчить, як недалеко римляни відійшли від греків у визнанні жіночої особистості. І все ж таки вони допускали жінок до світських бесід і політичних інтриг: і в перших, і в других їхня роль була неабияка. А ось у творчості, зокрема літературній, вони майже ніколи себе не пробували. Щоправда, вже й у класичній Греції поетеса архаїчної доби Сапфо сприймалася не стільки як реально-історична, скільки як міфологічна особа.

Спаливши іграшки, римська жінка, як і будь-яка, однак лишалася дитиною. Інтригуючи, у ліжку з імператорами вирішуючи долі імперій, вона мала такий внутрішній світ, якого чоловік ніколи не мав і не матиме, якому він міг і може лише заздрити. Спаливши іграшки, розбещена інтриганка Клодія гралася не тільки з живими чоловіками, а й з живим горобчиком. І коли горобчик помер, з ким Клодія могла б оплакати його?.. У нормі — ані з ким. Проте поруч опинився божевільний чоловік — Гай Валерій Катулл Веронський. Він написав божевільні вірші. Сучасна європейська лірика починається не з мудрих, урівноважених од Горация, якими пишався Рим “золотої доби”, але до яких годі шукати співчуття у серці сучасної студентки. Сучасна європейська лірика починається з “хворого на голову”, але чутилого до серця жінки Катулла:

*Плач, Венеро! Плачте, купідони!
Плачте, люди витончені й чемні:
Вмер горобчик милої моєї,*

*Вмер горобчик, що вона любила
І як свого ока доглядала.
Горе й нам, горобчику сердешний.
Через тебе дорогі очиці
Від плачу, від сліз почервоніли.
(Переклад Миколи Зерова)*

Ось чого Катулл ще не міг втратити — в який спосіб у серці коханої її дитяча чистота поєднується з розбещеністю й підступністю. Усе життя він любив одну лише Клодію, хоча був свідомий того, що вона не гідна його кохання. Найзнаменітша поезія Катулла складається з двох рядків і починається по-римському коротко, проте незрозуміло абсолютній більшості римлян формулою такого кохання — *odi et amo* (ненавиджу та люблю):

*В серці — кохання й ненависть.
“Чому?” — ти спитаєш. “Не знаю”.
Та відчуваю в собі біль цей і мучує, терплю.
(Переклад Миколи Зерова)*

Та якщо Катулл висловлював такий дивний для його сучасників погляд на кохання, що вони гадали, мовляв, поет не сповна розуму, то погляд на кохання Горация, котрий разом із усіма засуджував Катулла, був усім зрозумілий і вважався мудрим. Сутність його та сама: в усьому в житті, і у коханні також слід уникати пристрастей і дотримувати золоті середини. Найзнаменітша любовна ода Горация — “До Лідії” — написана у формі діалогу ліричного героя з коханою: вони зраджували одне одного, проте легко одне одному й вибачали. Останні слова Лідії хоча й несподівані після закидів, проте відповідають настрою діалогу:

“Все ж з тобою жила б, смерть поділила б я”. На тому й поладили: у метафізично-культурологічному сенсі — ще століть десь на дванадцять...

Бо коли у XII столітті трувери й трубадури знову заговорили про кохання на все життя, тобто кохання одного до одної, то у XIV у Вероні випадково відшукався давно забутий сувій — книжка віршів Катулла Веронського. Книжка про його загадку, але вірну любов-ненависть, любов-ненависть усього його життя, любов-ненависть до однієї жінки. Катулл, не визнаний своїми сучасниками, через чотирнадцять віків дістав широке, загальне визнання. І коли Луїджи да Порто писав повість “Історія двох шляхетних коханців” (1524), то своїх героїв, яких він, до слова, назвав Ромео (від кореня *Roma* — Рим) і Джульетта (італійський пестливий варіант римського імені Юлія: так звали жінок, що належали до імператорського роду Юліїв), змусив жити у Вероні — на батьківщині Катулла. Шекспір, до якого цей сюжет дійшов через треті або четверті руки, ще через двісті років, підбиваючи підсумки Відродження (себто Відродження античності), пише трагедію про незбориму силу кохання двох юних коханців-веронців. Себто — вірних катуллівців.

Отже, плачте, люди витончені й чемні! Бо, як сказано, здається, десь у Гете, все, що виникає, заступає на загибель. І кохання одного до одної — байдуже, без відповіді чи взаємне — так само недавно виникло, як скоро загине ●

КИЇВСЬКА МІСЬКА РАДА ОГОЛОШУЄ КОНКУРС НА ПРАВО ОРЕНДИ НЕЖИЛИХ ПРИМІЩЕНЬ ЗА АДРЕСАМИ:

- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 3 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 164,00 кв. м, використання приміщення — автосервіс (мийка), термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 3 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 30,00 кв. м, використання приміщення — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 4 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 70,00 кв. м, використання приміщення — склад, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 4 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 88,00 кв. м, використання приміщення — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 6 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 47,00 кв. м, використання приміщення — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 6 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 146,50 кв. м, цільове використання — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 12 — нежиле приміщення загальною площею 159,00 кв. м., використання приміщення — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 16 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 36,00 кв. м, використання приміщення — склад, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 18 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 111,96 кв. м, цільове використання — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 33 — нежиле приміщення третього поверху загальною площею 40,50 кв. м, цільове використання — офіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 33 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 50,18 кв. м, цільове використання — офіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 33 — нежиле приміщення третього поверху загальною площею 164,00 кв. м, цільове використання — офіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 33 — нежиле приміщення третього поверху загальною площею 15,00 кв. м, цільове використання — офіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 36 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 161,00 кв. м, цільове використання — склад, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 37 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 56,10 кв. м, цільове використання — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 40 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 16,00 кв. м, цільове використання — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 40 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 90,00 кв. м, цільове використання — склад, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 43 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 7,30 кв. м, цільове використання — діяльність у галузі авіаційного транспорту, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 43 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 19,00 кв. м, цільове використання — діяльність у галузі авіаційного транспорту, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 43 — нежиле приміщення другого поверху загальною площею 69,00 кв. м, цільове використання — офіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 45 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 13,40 кв. м, цільове використання — торгівля непродовольчими товарами, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 45 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 34,14 кв. м, цільове використання — заклад грального бізнесу, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 45 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 60,00 кв. м, цільове використання — торгівля продовольчими та непродовольчими товарами, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 48 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 73,63 кв. м, цільове використання — виробництво, склад, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 57 — нежиле приміщення першого поверху (будівля аеровокзалу) загальною площею 161,00 кв. м, використання приміщення — склад, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Аеропорт "Київ" (Жуляни), корп. 94 — нежиле приміщення загальною площею 136,53 кв. м, використання приміщення — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Березняківська, №4-а літ. А — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 38,30 кв. м, цільове використання — офіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Бессарабська площа, № 2 — нежиле приміщення третього поверху загальною площею 348,80 кв. м, цільове використання — офіс, ресторан, банківська установа, торгівля непродовольчими товарами, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Богатирська, № 32, корп. 1 — нежиле приміщення другого поверху загальною площею 119,48 кв. м, цільове використання — косметичний салон, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Бориспільська, № 30-а — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 3,00 кв. м, цільове використання — торгівля продовольчими товарами, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Братиславська, № 3, корп. 1 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 2,00 кв. м, цільове використання — банкомат, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Братиславська, № 3, корп. 2 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 5,00 кв. м, цільове використання — торгівля продовольчими товарами, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Вербицького, № 3-б — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 20,00 кв. м, цільове використання — діяльність у галузі освіти, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Вербицького, № 3-б — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 24,80 кв. м, цільове використання — торгівля непродовольчими товарами, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Вербицького, № 3-б — нежиле приміщення третього поверху загальною площею 40,10 кв. м, цільове використання — косметичний салон, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Вербицького, № 3-б — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 45,60 кв. м, цільове використання — торгівля непродовольчими товарами, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Володимирська, № 57 — нежиле приміщення другого поверху загальною площею 50,00 кв. м, цільове використання — туристична організація, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Дегтярівська, № 5-а — нежиле підвальне приміщення загальною площею 20,40 кв. м, цільове використання — склад, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Дегтярівська, № 5-а — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 21,70 кв. м, цільове використання — туристична організація, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Драйзера, № 19 — нежиле приміщення третього поверху загальною площею 16,00 кв. м, цільове використання — діяльність у сфері охорони здоров'я (невропатолог), термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Київська обл., с.м.т. Буча вул. Києво-Мироцька, № 133 — нежилі будинки загальною площею 2364,40 кв. м, цільове використання — дитячий санаторій, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Копилівська, №67, корп. 10 — нежиле приміщення другого поверху загальною площею 39,30 кв. м, використання приміщення — офіс, громадське харчування, торгівля продовольчими та непродовольчими товарами, побутові послуги, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Копилівська, №67, корп.10 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 13,07 кв. м, використання приміщення — офіс, громадське харчування, торгівля продовольчими та непродовольчими товарами, побутові послуги, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Курчатова, № 22-а — нежилі будинки загальною площею 320,00 кв. м, цільове використання — офіс, торгівля продовольчими та непродовольчими товарами, побутові послуги, громадське харчування, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- метрополітен — станція "Академмістечко" — приміщення галереї загальною площею 1140,00 кв. м, цільове використання — громадське харчування, торгівля непродовольчими товарами, торгівля періодичними виданнями, квітами, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Мостицька, № 9 — нежилі приміщення загальною площею 145,70 кв. м (частина цокольного поверху — 84,00 кв. м, частина п'ятого поверху — 61,70 кв. м), цільове використання — офіс, медична діагностика, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- парк "Вічної Слави" — нежилі будинки загальною площею 24,00 кв. м та 39,00 кв. м, цільове використання — офіс, торгівля продовольчими та непродовольчими товарами, побутові послуги, склад, виробництво, громадське харчування, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- парк ім. О.С. Пушкіна, б/н 2, — громадська вбиральня загальною площею 96,00 кв. м, цільове використання — громадська вбиральня, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- Паркова дорога — нежилі будинки загальною площею 57,30 кв. м та 17,40 кв. м, цільове використання — офіс, торгівля продовольчими та непродовольчими товарами, побутові послуги, склад, виробництво, громадське харчування, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Пшенична, № 16-1 — нежиле приміщення першого поверху загальною площею 300,00 кв. м, цільове використання — виробництво, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Теслярська, № 2 — нежиле приміщення другого поверху загальною площею 20,00 кв. м, цільове використання — офіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Теслярська, № 2 — нежиле приміщення другого поверху загальною площею 25,50 кв. м, цільове використання — офіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Теслярська, № 2 — нежиле приміщення другого поверху загальною площею 34,40 кв. м, цільове використання — офіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Григоровича-Барського, № 4 літ. А — нежилі будинки загальною площею 2814,80 кв. м у тому числі: корп. 1 загальною площею 2067,35 кв. м; корп. 2 загальною площею 207,58 кв. м; корп. 3 загальною площею 71,40 кв. м; корп. 4 загальною площею 109,50 кв. м; корп. 5 загальною площею 171,00 кв. м; корп. 6 загальною площею 16,60 кв. м; корп. 7 загальною площею 131,36 кв. м; корп. 8 загальною площею 39,70 кв. м та очисні споруди загальною площею 110,00 кв. м, цільове використання — офіс, торгівля продовольчими та непродовольчими товарами, склад, побутові послуги, громадське харчування, автосервіс, термін оренди — 2 роки 364 дні;
- вул. Сім'ї Сосніних, № 3/5 корп. 6 — нежилі будинки загальною площею 1043,00 кв. м, цільове використання — офіс, склад, побутові послуги, автосервіс, термін оренди — 2 роки 364 дні.

Термін прийняття конкурсної документації — 15 днів з дня публікації. Документи для участі у конкурсі приймаються за адресою: вул. Хрещатик, 10, Головне управління комунальної власності м. Києва. Отримати додаткову інформацію та ознайомитись з умовами проведення конкурсу можна за адресою: 01001, м. Київ, вул. Хрещатик, 10, Головне управління комунальної власності м. Києва, к. 524, телефони для довідок: 279-27-93, 279-72-26.

Начальник Головного управління комунальної власності м. Києва Чуб А. В.

07.02.2008 року Святошинським районним судом м. Києва постановлено заочне рішення, яким задоволено позов Мокбель Юлії Василівни до Абд. Аль Азіза Мокбель Самір про стягнення аліментів. Заочне рішення суду може бути переглянуто за заявою відповідача, поданою протягом 10 днів після опублікування оголошення. Суддя Кривов'яз А.П.

Святошинський районний суд м. Києва (03148, м. Київ, вул. Я. Коласа, 25-А, каб. № 3) повідомляє, що по справі за позовом Куценко Ніни Володимирівни, Куценка Юрія Петровича до Здарчук Альони Іванівни, 3-тї особи: Орган опіки та піклування Святошинської РДА у м. Києві, Відділ ПІРФО Святошинського РУТУ МВС України в м. Києві, Куценко Олександр Юрійович про усунення перешкод у користуванні власністю та зобов'язання зняти з реєстраційного обліку 11.02.2008 року прийнято заочне рішення. Суддя Чала А.П.

Відповідно до пункту 2 статті 2 Закону України від 18 березня 2004 року № 1625-IV "Про порядок обрання на посаду та звільнення з посади професійного судді Верховною Радою України" Господарський суд міста Києва повідомляє про підготовку матеріалів щодо обрання кандидатів на посаду судді Господарського суду міста Києва безстроково Балаца Сергія Валерійовича, Паламаря Петра Івановича, Паська Миколи Васильовича, Станіка Сергія Романовича. Голова суду В.І. Саранок.

Печерський районний суд м. Києва викликає: відповідача Перістого Олега Михайловича (який мешкає за адресою: м. Київ, вул. Тимошенка, 1-б, кв. 10) по цивільній справі № 2-2950/07 за позовом Гольденберг Р.М. до Перістого О.М., Ніколаєва Р.В., Половинчик В.Ю. про визнання права власності на квартиру, визнання договору дарування, договорів купівлі-продажу недійсними, яке відбудеться 27 лютого 2008 року о 10.00 за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 42-а, каб. 36, під головуванням судді Умнової О.В. З опублікуванням оголошення про виклик відповідач вважається повідомленим про день, час та місце розгляду справи і в разі неявки до суду справа може бути розглянута за його відсутності. Суддя Умнова О.В.

Громадянину Полікарпову Ігорю Вікторовичу, останнім відомим місцем проживання якого є квартира № 194 в будинку № 3 по вул. Тростянецькій в м. Києві необхідно 25 лютого 2008 року о 16.00 з'явитися до Дарницького районного суду м. Києва — м. Київ, вул. Севастопольська, 7/13, каб. 16, для попереднього розгляду цивільної справи за позовом Полікарпової В.Л. про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням. Настільки неявки буде попередній розгляд справи за його відсутності. Полікарпов І.В. у випадку неявки зобов'язаний повідомити суд про причини неявки. Суддя Т.О. Трусова.

Деснянський районний суд м. Києва викликає як відповідача Дзусенко Миколу Івановича в судові засідання на розгляд цивільної справи за позовом Раковин Марини Вітамінівни про відшкодування шкоди.

Судове засідання відбудеться 10 березня 2008 року об 16.30 у приміщенні Деснянського районного суду (м. Київ, пр. Маяковського, 5-в, каб. 22). В разі неявки відповідача справа буде розглянута без його участі. Суддя О.П. Шевчук.

Подільський районний суд м. Києва повідомляє про те, що 06.03.2008 року о 14.30 в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Хорива, 21 (кабінет № 15) відбудеться розгляд цивільної справи за позовом Закритого акціонерного товариства "Страхова компанія "Професійний захист" до Корнілова Ігоря Миколайовича про відшкодування збитків. В судові засідання викликається відповідач по справі Корнілов Ігор Миколайович, який проживає за адресою: м. Київ, пр-т Свободи, 17, кв. 25. Суддя Н.Г. Сербіна.

Святошинський районний суд м. Києва викликає Солощенко Наталію Іванівну, 1960 року народження, в судові засідання по справі за позовом Гончаренко Ольги Олександрівни до Солощенко Наталії Іванівни про усунення перешкод в користуванні власністю, яке відбудеться під головуванням судді Борисюк Л.П. 03.03.2008 року о 15.00 за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-а. Суддя Борисюк Л.П.

Святошинський районний суд м. Києва викликає Литовку Анатолія Івановича, який проживає в м. Києві по вул. 50-річчя Жовтня, 12-в, кв. 40 в судові засідання на 25.02.2008 р. о 14.00 у справі за позовом Литовка Віктора Івановича до Литовка Анатолія Івановича, 3-тї особи: ВПІРФО Святошинського РУТУ МВС України в м. Києві та ЖЕО-806 про визнання особи такою, що втратила право користування жилим приміщенням, яке відбудеться в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. Якуба Коласа, 27-а, каб. 2. Суддя О.В. Бондаренко.

ДВАНДЦЯТА ЗАГАЛЬНОНАЦІОНАЛЬНА ПРОГРАМА «ЛЮДИНА РОКУ-2007»

22 БЕРЕЗНЯ 2008 року, 16-00
Національний Палац Мистецтв «УКРАЇНА»

Наближується найочікуваніша суспільна подія року!
 22 БЕРЕЗНЯ 2008 року о 16 годині в Національному Палаці Мистецтв «УКРАЇНА» відбудеться урочиста церемонія вручення премії «ЛЮДИНА РОКУ-2007» за участю представників вітчизняної професійної та громадської еліти, міжнародних лауреатів, зірок української та зарубіжної естради.

Вперше в історії програми спеціальна нагорода очікує одного з глядачів - під час церемонії свого власника знайде незбутня подорож до казкового Відню від туристичної фірми «SOUL»!

Генеральний спонсор Програми
WINNER
 Група компаній «Віннер» в Україні

Генеральний спонсор Програми
OPANTA
 НАЦІОНАЛЬНА АСОЦІАЦІЯ СТРАХОВАНИХ КОМПАНІЙ

Головний партнер Програми
ISTIL

Офіційний спонсор Програми
НІВМОН

Офіційний спонсор Програми
ЗЛАТОГОР

Офіційний спонсор Програми
STIROL
 МАСТЕР & ПАРТНЕРИ КРАСЯЧКА ОФІСА

Офіційний юридичний партнер Програми
БОРИС

Офіційний медичний партнер Програми
Медіум-ІВ

Головний медіапартнер Програми
АероСвіт
 УКРАЇНСЬКІ АВІАЛІнії

Офіційний виробник нагородної атрибутики
Технічний партнер

Офіційні інформаційні партнери
eera fm, **ера**, **music**, **SPORT 1**, **SPORT 2**

Генеральний інформаційний партнер Програми
Київський Медіа Холдинг

Офіційний партнер Програми
Універсальна Естрада
 www.kartatic.com.ua
 0 (44) 502 22 22

Генеральний інформаційний партнер Програми
Uninvest Print

Спонсор номінації
консокольская ПРАВДА

Офіційний партнер Програми
Україна

Спонсор спеціальної номінації
7-7я

Офіційний партнер Програми
GUINOT

Офіційний партнер Програми
MARY SOHR

Офіційний партнер Програми
KASTA

Офіційний партнер Програми
НЄ

Офіційний партнер Програми
Arber

Офіційний партнер Програми
ТЕЛЕКОМПАНІЯ, **Европа PLUS**, **Inter-Media**

Офіційний партнер Програми
Ukrainian TV, **Ukrainian Radio**

Офіційний партнер Програми
karin

Офіційний партнер Програми
Славутич

Вишукані партнери
TIGI

Офіційний партнер Програми
НОВИЙ ЕРМІТІЖ

Офіційний партнер Програми
Умань

Офіційний партнер Програми
УкрТеле

Тел.: (044) 280-98-84, 280-10-93, 254-47-86 <http://LudinaRoku.com.ua>, e-mail: yearman@users.ukrsat.com

Правління ВАТ «Київський будинок побуту «Столичний» повідомляє про проведення річних загальних зборів, які відбудуться 4 квітня 2008 року о 17.00 за адресою: м. Київ, вул. Комінтерну, 28, VI поверх, актовий зал.

Порядок денний:

- Затвердження звіту Правління про результати діяльності Товариства в 2007 році.
- Затвердження звіту та висновку Ревізора.
- Затвердження порядку розподілу прибутку, строку і порядку виплати дивідендів.

Основні показники фінансово-господарської діяльності ВАТ «Київський будинок побуту «Столичний» (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	звітний — 2007 рік	попередній — 2006 рік
Усього активів	4272	3997
Основні засоби	2701	2620
Довгострокові фінансові інвестиції	-	-
Запаси	626	599
Сумарна дебіторська заборгованість	741	288
Грошові кошти та їх еквіваленти	180	485
Нерозподілений прибуток	1327	1265
Власний капітал	3794	3709
Статутний капітал	9	9
Довгострокові зобов'язання	-	-
Поточні зобов'язання	478	287
Чистий прибуток (збиток)	+152	+461
Середньорічна кількість акцій (шт.)	17262	17262
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	195	205

Для реєстрації акціонерам необхідно мати при собі паспорт, а представникам — паспорт та довіреність, посвідчену згідно з діючим законодавством України. Початок реєстрації акціонерів: о 16.00. Закінчення реєстрації акціонерів о 16.50. Контактні телефони: 234-06-50, 234-07-33.

ШАНОВНІ АКЦІОНЕРИ!!!
Акціонерний банк «СИНТЕЗ»
 повідомляє про проведення загальних зборів акціонерів, що відбудуться 11 квітня 2008 року об 11.00 за адресою: м. Київ, вул. Хрещатик, 32-А.

Порядок денний:

- Звіт Правління АБ «СИНТЕЗ» про результати фінансово-господарської діяльності за 2007 рік та визначення основних напрямків діяльності на 2008 рік.
- Звіт Ревізійної комісії за 2007 рік.
- Звіт Спостережної ради про діяльність АБ «Синтез» за 2007 рік.
- Звіт про стан роботи внутрішнього аудиту банку за 2007 рік.
- Затвердження річних результатів діяльності та фінансового звіту АБ «СИНТЕЗ» за 2007 рік.
- Розподіл прибутку АБ «СИНТЕЗ» за 2007 рік.
- Затвердження Аудиторського Звіту за результатами щорічної перевірки фінансової звітності за 2007 рік.

Реєстрація учасників зборів відбудеться 11 квітня 2007 року з 10.00 до 10.45 за місцем проведення зборів.
 Для реєстрації та участі у зборах акціонери повинні мати при собі документ, що посвідчує особу, уповноважені особи — документ, що посвідчує особу та доручення, оформлене відповідно до чинного законодавства.

Телефон для довідок: (044) 461-79-29.

ПРАВЛІННЯ АБ «СИНТЕЗ».

(Ліцензія НБУ №30 від 03.12.2001)
Основні показники фінансово-господарської діяльності АБ «СИНТЕЗ» (тис. грн.)

Найменування показника	період	
	на 01.01.2008р.	на 01.01.2007р.
Усього активів	677 595	314 763
Основні засоби	7 581	12 541
Довгострокові фінансові інвестиції	0	0
Запаси	26	35
Сумарна дебіторська заборгованість	930	1 064
Грошові кошти та їх еквіваленти	107 073	29 794
Нерозподілений прибуток	11 778	6 997
Власний капітал	91 184	76 267
Статутний капітал	72 800	63 800
Довгострокові зобов'язання	1017	91 902
Поточні зобов'язання	425	146 594
Чистий прибуток (збиток)	5 917	5 033
Середньорічна кількість акцій (шт.)	7 280 000	6 380 000
Кількість власних акцій, викуплених протягом періоду (шт.)	0	0
Загальна сума коштів, витрачених на викуп власних акцій протягом періоду	0	0
Чисельність працівників на кінець періоду (осіб)	484	457

Товариство з обмеженою відповідальністю «Будіндустрія» викликається в судове засідання для розгляду цивільної справи за позовом Близнюк Т.І., Распутіна В.І., Распутіної А.В. до Київської міської ради, третя особа: ТОВ «Будіндустрія» про визнання не дійсним рішення в якості третьої особи на 11.00 6 березня 2008 року в **Святошинському районному суді м. Києва** (м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-а, зал судових засідань № 2, кабінет № 3).
 Суддя В.А. Твердохліб.

Святошинський районний суд м. Києва в зв'язку з розглядом цивільної справи за позовом Веха Наталії Іванівни до Веха Юрія Івановича про розірвання шлюбу повідомляє Веха Юрія Івановича, що судове засідання відбудеться 15.02.08 о 9.00 за адресою: м. Київ, вул. Я. Коласа, 27-а.
 У разі Вашої неявки суд розгляне справу у Вашу відсутність.
 Суддя Лук'яненко Л.М.

Продаються 2 (два) вакуумні вимикачі ВВ-10-20/630 та КЛ 10 кв довжиною 867 м/п (незавершене будівництво). Вартість: 40 728, 00 грн (сорок тисяч сімсот двадцять вісім гривень 00 коп.), в тому числі ПДВ 6 788,00 грн (шість тисяч сімсот вісімдесят вісім гривень 00 коп.).
Звертатися за адресою:
 ВАТ «АВРОРА», 02139, м. Київ, бульвар Перова, 36, тел./факс (044) 200-04-51.

ПРЕМ'ЄРА

20 февраля
 Театр ім. Й. Франко

STAR QUALITY
 НОЕЛ КАУАРД
КАЧЕСТВО ЗВЕЗДЫ

К ЮБИЛЕЮ АДЫ РОГОВЦЕВОЙ

Поддержка компании «Делюс Арт»

ВЕЛИКА АКТРИСА нашей страны вновь выходит на сцену в полноценном, исключительно театральном, талантливым спектакле «Качество звезды»/Star Quality в постановке лучшего режиссера Украины – **Алексея Лисовца**. Зрителя ожидает великолепный спектакль с роскошными актерскими работами, элегантными декорациями знаменитого художника, сценариста **Бориса Краснова**, изысканными костюмами от **Елены Гриценко**, инкрустированными кристаллами Сваровски и фразами от **Михаила Воронина**. И, конечно, **Ады РОГОВЦЕВОЙ**.

Такая, какой мы ее помним в спектаклях театра им. Леся Украинки, у Романа Виктюка, Эдуарда Митинского... Она здесь играет много, сочно, непредсказуемо, широко. Она все время на сцене, она красива, она неподражаема, она – **ЗВЕЗДА**. Зрителю, истосковавшемуся по красивым, большим спектаклям, с блестящими актерами в главных ролях – вернут праздник ТЕАТРА.

«Качество звезды» — фирменная пьеса известного английского драматурга, либреттиста, сценариста, поэта, композитора, актера, звезды эстрады, режиссера, продюсера Ноэля Кауарда с великолепной центральной женской ролью — о театре и людях театра, с их блеском и суетностью, большим талантом и мелкими интригами, с детским себялюбием и с великой — на всю жизнь — любовью к своему искусству. В Украине ее поставили впервые.

В спектакле заняты одни из лучших современных украинских кино- и театральных актеров: **Остан Ступка, Влад и Лесь Заднепровские, Алексей Вертинский, Дмитрий Суржиков, Ирина Мак, Светлана Орличенко, Екатерина Степанкова**. А также в роли любимой собачки примадонны Титаника – той-терьер Дюшес из питомника «Маленький каприз».

ПАРТЕР UA 287 87 87 Заказ билетов по тел.: 287 87 87
 Кассы театра: 279 59 21

WHAT'S ON **УкрТеле** **TV ПАРК** **ТЕЛЕПРОГРАМА** **Хрещатик**

КИЇВ

Вівторок | 23:25
 Середа | 23:15
 Четвер | 23:20

ВЕЧІРНЯ КАВА з **Дмитром Жангіровим**

Замовлення квитків та інформація для спонсорів
8 (098) 222-45-61

19 ЛЮТОГО
 НП «Україна»
 19:00

до 75-річчя
Ансамблю Пісні і Танцю
Чорноморського флоту

Ювілейний концерт за участю
Надії Бабкіної
І. Демаріна **М. Стефюк**
І. Пономаренка **В. Яременка**

Замовлення квитків та інформація для спонсорів
8 (098) 222-45-61

ГЕРОЙ КИЄВА

Лілія Пустовіт завойовує Лондон

Українська дизайнерка покаже свою колекцію у столиці Великобританії

Фото Володимира СТРУМІКОВСЬКОГО

Лілія Пустовіт до Українського тижня моди хоче додати ще й Лондонський

Оксана КРАВЦОВА
"Хрещатик"

Сьогодні дизайнерка Лілія Пустовіт представить свою колекцію у Лондоні. Показ буде приватним, проте кількість очікуваних іноземних гостей та баєрів вразила навіть саму винуватицю події Пустовіт.

Сьогодні в найкращому лондонському готелі Brown's, де зупиняються усі зірки зі світу моди, серед яких і дизайнер Карл

Лагерфельд, відбудеться показ нової колекції української модельєрки Лілії Пустовіт. Цей показ чітко демонструє, що продаж її одягу в концепт-сторі Dower Street Market — не випадковість: пані Пустовіт серйозно налаштована на завоювання Великобританії. "Я з радістю б узяла участь у London Fashion Week, це моя мрія", — поділилася з "Хрещатиком" Лілія Пустовіт. Проте поскаржилася, що наразі це неможливо через брак фінансів. "Та морально я уже давно готова!" — додала дизайнерка. Мрія стосується лише Лондона — інші країни Лілію

Пустовіт не захоплюють. "London Fashion Week найкреативніший, тут показують свої моделі дизайнери, для яких головне не продаж, а ідеї", — вважає пані Пустовіт.

Учора на честь показу в тому ж таки готелі Brown's влаштували коктейль, який відзначили своєю появою чоловік дизайнерки та засновниці марки Comme des Garçons Реї Кавакубо Адриан Йофф, ведуча програми "Неделя моды с Дарьей Шаповаловой" Дар'я Шаповалова, головний редактор російського Vogue Олена Долецька та багато баєрів з усього світу ●

А вам є що показати?

Віктор СКУРАТІВСЬКИЙ, режисер, бас-гітарист гурту "Друга ріка":

— Я б повів показати кліп Павла Гудімова "Навесні" та кліпи групи "Друга ріка". Це мої роботи, і я вважаю їх дуже вдалим. За кордон мене поки що не звуть, проте, якби це сталося, залюбки повів би свої творчі проекти. Над одним із них якраз працюю. Це буде національний рок-н-рольний проект, який би хотів показати в різних кутках світу.

Андрій ДОМАНСЬКИЙ, телеведучий:

— Я б показав квадратний метр київської землі. І хотів би, щоб мені пояснили в Європі, чому він коштує

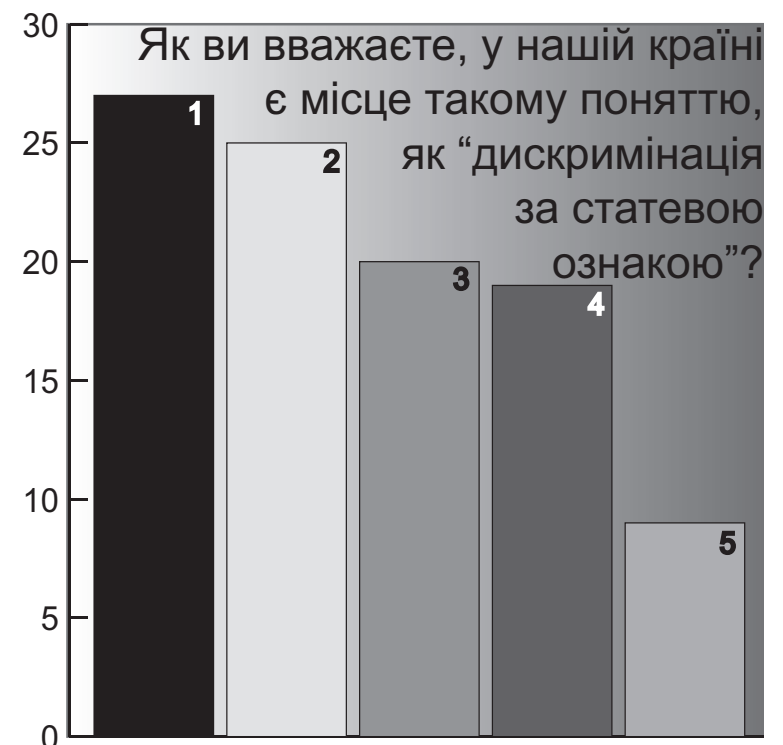
так дорого. Я щойно повернувся із Шрі-Ланки, де величезні запаси дорогоцінного каміння. Цим вони й живуть. Так я сказав: "Поки ви бабраєтеся в землі, шукаючи камінчики, в Києві земля сама собою дорожчає".

Світлана БЕВЗА, дизайнер:

— У мене є колекція, яку я б могла б показати будьде. Звичайно, мрію взяти участь у показах прет-а-порте у Мілані, а якщо це приватний показ — то в Парижі. Найбільша мрія дизайнерів — потрапити в одну з чотирьох столиць моди: Париж, Нью-Йорк, Лондон та Мілан. І я не виняток.

В Києві має місце статева дискримінація

Результати телефонного опитування громадян

1. Звичайно так — скрізь — 27 %
2. Важко відповісти — 25 %
3. Так, але про це чомусь не прийнято говорити — 20 %
4. Я не стикався, може є, а може і ні — 19 %
5. Ні, звичайно — 9 %

Чи є в нашій країні місце такому поняттю, як "дискримінація за статевою ознакою"?

Олександр ЧАШКОВСЬКИЙ, соціолог компанії "Социс":

— Дискримінація була, є й завжди буде. Потрібно розрізняти поняття статі як біологічної ознаки і гендеру — позиції тієї чи тієї особи у суспільстві, це усупільнене поняття статі. В історії більшість подій пов'язана з чоловіками, їхньою силою, але з часом численні права почали надавати жінкам. І це не є негативним чи позитивним явищем, це — факт з історії розвитку суспільства. Сьогодні в Україні дискримінація має різні форми вияву, зокрема, коли йдеться про роботу жінок. Є стереотипи, буцімто жінка не може чогось зробити. Але стереотипи, як відомо, також мають тенденцію до змін.

ДЖ ЗЛАТА, ді-джей:

— Є, звичайно. Виявляється вона в усьому: починаючи від жінки

за кермом, хоча часто її звинувачують несправедливо, і закінчуючи відкриттям власного бізнесу. В усі часи вважалося, що жінка повинна знати своє місце. Конкретно на моїй роботі дискримінація не виявляється, але в Україні, нашому суспільстві — досить часто. Мені не подобається ставлення чоловіків до жінок, особливо сильних і красивих. Такі жінки часто дуже самотні. І я не можу сказати, що жінки й чоловіки справді рівноправні.

Віктор АНІСІМОВ, дизайнер:

— Не знаю. Не в курсі. Це внутрішнє відчуття кожної людини. Оскільки у нас демократична держава, то, ясна річ, такого явища не може бути, але на особистісному рівні кожен може відчувати певну дискримінацію. Скажімо, коли дівчата кладуть шпали. На власному досвіді я дискримінації не помічав.

ПОГОДА

В Україні хмарно з проясненнями. Переважно без опадів. Вітер північно-західний, 5–10 м/с. Температура вдень –1...–6°C, вночі –5...–7°C; на узбережжі Криму до +3; на Одешині та в Криму місцями +4...+6°C; на високогір'ї Карпат та горах Криму вдень –3...–7°C, вночі –6...–9°C; у західних областях та на крайньому півдні країни місцями +1...+3°C, вночі –2...–4°C.

На Київщині переважно сонячно. Без опадів. Вітер північно-східний, 5–10 м/с. Температура вдень –1...+1°C, вночі –2...–4°C ●

Засновник — Київська міська Рада
В. о. головного редактора Денис ЖАРКИХ
Зав. відділом «Органи влади та політика» — Вячеслав ЧЕЧИЛО
Зав. відділом «Економіка та інфраструктура» — Альберт ПОТАПОВ
Зав. відділом «Суспільство» — Наталя ЗІНЧЕНКО
Газета заснована 7 вересня 1990 року. Перерестроєвана в Міністерстві інформації України 10 січня 1999 року. Свідоцтво серії КВ №3620

ХРЕЩАТИК

01034, м. Київ-34, вул. Володимирська, 51-б
Телефон для довідок/факс: 235-32-60
Телефони рекламного відділу: 235-61-48, 531-91-05, 234-21-84
Телефон відділу розповсюдження та реалізації: 234-27-35
Internet: www.kreschatic.kiev.ua E-mail: info@kreschatic.kiev.ua

Редакція листується з читачами тільки на сторінках газети. Газета публікує також ті матеріали, в яких думки авторів не збігаються з позицією редакції. При передруку посилання на "Хрещатик" обов'язкове.

Рукописи не рецензуються і не повертаються. Матеріали зі знаком © друкуються на правах реклами.
Набір, верстка та кольороподіл: комп'ютерний центр газети "Хрещатик". Друк: ВАТ "Видавництво "Київська правда"

Загальний наклад 131855
Замовлення 435